

เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๒๗ เมษายน ๒๕๔๘

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวสุดาทิพย์ วีระชนนันท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
มีนาคม ๒๕๔๘

สุดาทิพย์ วีระชนานันท์. (2548). เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
สารนิพนธ์ ศม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยแบ่งเหตุผลออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า 2. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย 3. ด้านความสนใจของตนเอง 4. ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าไค-สแควร์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ผู้เข้าศึกษาเป็นเพศหญิง จำนวน 64 คน และเพศชาย จำนวน 26 คน มีระดับผลการเรียนในช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 – 3.24 มีภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า อาชีพของผู้ปกครองส่วนมากเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ระดับรายได้ของผู้ปกครองส่วนมากมีรายได้อยู่ระหว่าง 30,000 – 60,000 บาทต่อเดือน

2. เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยได้จำแนกเหตุผลตามรายด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย พบว่า ผู้เข้าศึกษาให้ความสำคัญกับเหตุผลในการเข้าศึกษาด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านความสนใจของตนเอง และด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า และเหตุผลที่ผู้เข้าศึกษาให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือ ระดับผลการเรียน ภูมิสำเนา

ปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือ เพศ

ปัจจัยส่วนทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือ อาชีพของผู้ปกครองและระดับรายได้ของผู้ปกครอง

REASONS FOR STUDYING IN SPECIAL PROGRAM AT THAMMASAT UNIVERSITY.
A CASE STUDY OF SOUTHEAST ASIAN STUDIES PROGRAM,
FACULTY OF LIBERAL ARTS, THAMMASAT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
MISS. SUDATIP VERACHANANAN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Economics degree in Economics of Education
At Srinakharinwirot University
March 2005

Sudatip Verachananan. (2005). *REASONS FOR STUDYING IN SPECIAL PROGRAM AT THAMMASAT UNIVERSITY. A CASE STUDY OF SOUTHEAST ASIAN STUDIES PROGRAM, FACULTY OF LIBERAL ARTS, THAMMASAT UNIVERSITY*. M.Econ. (Economics of Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor : Mr. Maitri Abhibhatanamontri

The purposes of this research were to study the reasons of studying in the Southeast Asian Studies Program, a special program in the Faculty of Liberal Arts, Thammasat University. The reasons for studying were divided into four factors: security and career opportunities, university's reputation, personal interest and university's location. This research also studied the relationship between personal factors, socio-economic factors and reasons for studying in the Southeast Asian Studies Program, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University.

The participants were 90 first-year students in the Southeast Asian Studies Program, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University in the academic year 2004. The instrument for data collection was the questionnaire with closed-opened questions. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation and Chi-square test.

The results of this research revealed as follows:

1. The study of personal factors of the students in the Southeast Asian Studies Program, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University showed that the participants were 64 women and 26 men. The grade point average of the participants ranged from 3.00 to 3.24. Most of them lived in Bangkok and its vicinity. The study of socio-economic factors also indicated that most of the participants' parents were government officers or state enterprise employees. Most of them earned 30,000 – 60,000 baht per month.

2. The study of the four-factors reasons for studying in the Southeast Asian Studies Program, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University such as security and career opportunities, university's reputation, personal interest and university's location reasons indicated that the participants considered university's reputation as the most important reason, then personal interest and security and career opportunities respectively. The least important reason was university's location.

3. The relationship between personal factors, socio-economic factors and reasons for studying in the Southeast Asian Studies Program, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University showed that:

Personal factors relating to the reasons for studying in the Southeast Asian Studies Program, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University at the 0.05 level of significance were level of academic performance and residence.

Personal factors not relating to the reasons for studying in the Southeast Asian Studies Program, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University at the 0.05 level of significance was gender.

Socio-economic factors relating to the reasons for studying in the Southeast Asian Studies Program, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University at the 0.05 level of significance were parents' career and level of parents' income.

เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวสุดาทิพย์ วีระชนานันท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
มีนาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

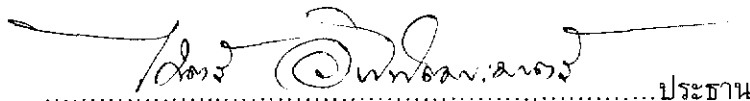
(อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

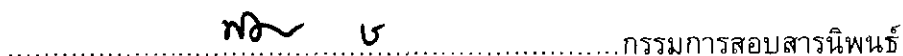

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิชัย จารุจิตติพันธ์)

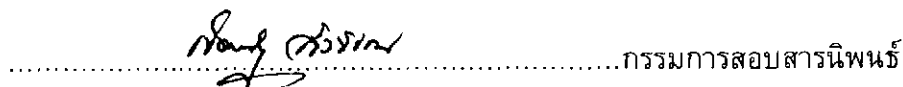
คณะกรรมการสอบ

(อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี)

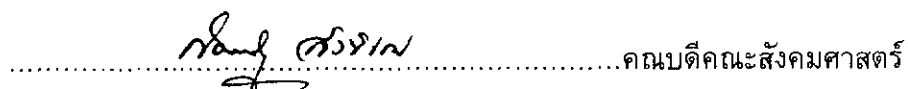

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิชัย จารุจิตติพันธ์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่...๑๐...เดือน มีนาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม และรองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้าและแนวทางการแก้ไขปรับปรุงงานวิจัย รวมถึงการติดตามเอาใจใส่ด้วยดีมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์กำจร หลุยยะพงศ์ อาจารย์ประจำโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา อาจารย์รวิพรรณ สาสืผล และดร.รัชพันธุ์ เขยจิตร อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งทำให้การวิจัยสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เกษตรศิริ ประธานที่ปรึกษาโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ม.ล.จิตติรัตน์ ลดาวัลย์ อดีตประธานโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชเนศ อาภรณ์สุวรรณ ประธานโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ที่ให้ความกรุณาให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการและให้คำปรึกษา และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการแจกแบบสอบถามและอำนวยความสะดวกในเรื่องต่างๆ

ขอขอบคุณพี่ๆ และเพื่อนๆ ทุกคน ที่ให้กำลังใจและความช่วยเหลืออย่างดี ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้โดยตลอด

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดา มารดา น้องชาย และน้องสาว รวมไปถึงญาติพี่น้อง ที่ให้การสนับสนุน เข้าใจในทุกๆ ปัญหาและเป็นแรงใจที่ดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแต่ บิดา มารดา ผู้คอยดูแล เกื้อหนุนอยู่เบื้องหลังและเป็นขวัญกำลังใจที่ดีที่สุด จนประสบความสำเร็จอีกขั้นหนึ่งของชีวิต

สุดาทิพย์ วีระชนานันท์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ความหมายของเศรษฐศาสตร์การศึกษา.....	8
ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการ.....	9
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	12
ทฤษฎีอุปสงค์ของการศึกษา.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
เพศ.....	18
ระดับผลการเรียน.....	18
ภูมิลำเนา.....	19
อาชีพของผู้ปกครอง.....	19
รายได้ของผู้ปกครอง.....	20
งานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง.....	21
3 การดำเนินการวิจัย.....	22
การกำหนดประชากร.....	22
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	46
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	46
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สรุปการวิจัย.....	47
อภิปรายผล.....	49
ข้อเสนอแนะ.....	53
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	54
บรรณานุกรม.....	55
ภาคผนวก.....	60
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	89

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าศึกษา.....	28
2	ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้าศึกษา.....	29
3	จำนวนผู้เข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการให้ความสำคัญกับเหตุผล ในการเข้าศึกษาโดยรวมในแต่ละด้าน.....	31
4	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการ เอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการให้ความสำคัญกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโดยรวมในแต่ละด้าน.....	32
5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการ เอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า.....	33
6	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการ เอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย.....	34
7	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการ เอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านความสนใจของตนเอง.....	35
8	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการ เอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย.....	36
9	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการ เอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	37
10	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	39

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนา กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการ เอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	41
12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	42
13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ของผู้ปกครองกับเหตุผลในการเข้าศึกษา โครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.....	44

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 แสดงลำดับขั้นตอนความต้องการของมาสโลว์.....	9

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันนโยบายการพัฒนาประเทศได้ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องรับกับสถานการณ์การแข่งขันในยุคเศรษฐกิจใหม่ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์ความรู้ของคนในประเทศให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันทัดเทียมกับต่างประเทศเพิ่มขึ้น แทนการลงทุนทางด้านเครื่องจักรหรือทุนทางกายภาพประเภทอื่นที่ใช้แล้วหมดไปเหมือนอดีตที่ผ่านมาเนื่องจากทุนประเภทดังกล่าวไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในทางการผลิตสินค้าและบริการได้มากเท่ากับ ทุนมนุษย์ (Human Capital)

ดังนั้น การสร้างทุนมนุษย์ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันทัดเทียมกับต่างประเทศได้จึงถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าในอนาคต ซึ่งวิธีการพัฒนาที่ดีที่สุดก็คือการให้การศึกษาแก่คนในประเทศตั้งแต่ระดับพื้นฐาน จนถึงระดับอุดมศึกษา

โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นเป็นเสมือนแหล่งความรู้ที่จะเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อใช้เป็นปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อันเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ ผู้ที่ได้รับการศึกษาทุกคนต่างมุ่งศึกษาต่อเท่าที่ระดับสติปัญญา ความสามารถ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวจะอำนวยให้ แต่ในสภาพความเป็นจริงปรากฏว่า การศึกษาที่รัฐบาลจัดให้แก่ประชาชนยังอยู่ในขอบเขตจำกัด ยังไม่สามารถจัดการศึกษาเพื่อสนองความต้องการของทุกคนได้อย่างทั่วถึง (เสน่ห์ จามริก. 2532 : 11) ทั้งนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้กำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวมให้ “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เมื่อคนได้รับการพัฒนาให้คนที่มีคุณภาพแล้ว พัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจและสังคมก็จะตามมา และในการพัฒนาคุณภาพของคนจะต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนไป กระแสของโลกาภิวัตน์จะทำให้โลกแคบเข้า ซึ่งจะเป็นผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม เนื่องมาจากระบบการสื่อสารและข้อมูลซึ่งสามารถติดต่อกันได้ทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (วิจิตร ศรีสอาน. 2537 : 16) ว่า “การอุดมศึกษาไทยต้องเน้นการเป็นสากล ต้องสร้างคนให้มีโลกทัศน์กว้างไกล รู้เฉพาะบ้านเมืองของตนเองไม่พอจะต้องรู้เกี่ยวกับต่างประเทศด้วย จะต้องมีความรู้ภาษาสากล มีความรู้ทางการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศมีความรู้ทางด้านสารสนเทศ เพื่อการจัดการเทคโนโลยีและความสามารถในการถ่ายทอดการจัดการสำคัญที่สุดคือการเป็นผู้รู้ด้วยตนเอง โดยต้องไปหาฐานข้อมูลซึ่งสามารถศึกษาด้วยตนเองได้มากที่สุด”

ทั้งนี้ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นดินแดนที่อยู่ระหว่างอิทธิพลเก่าแก่ของโลกตะวันออก คือ จีนและอินเดีย เป็นเส้นทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญระหว่างมหาสมุทรอินเดียกับมหาสมุทรแปซิฟิก จึงเป็นจุดเชื่อมต่อของเอเชียใต้ เอเชียตะวันออก และชายขอบรอบมหาสมุทรแปซิฟิก ในยุคปัจจุบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งได้รวมกลุ่มเป็นองค์กรอาเซียน เป็นภูมิภาคที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วทั้งทางด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และมีแนวโน้มที่จะสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ให้กระชับมากขึ้นภายในภูมิภาค เพื่อแข่งขันกับประเทศในภูมิภาคอื่นๆ ดังนั้นความรู้เกี่ยวกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และองค์กรอาเซียนจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อการติดต่อ และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคและประเทศต่างๆ ในระดับนานาชาติ

จากแนวโน้มดังกล่าว การเข้าศึกษาในโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาจึงเป็นทางเลือกอีกทางเลือกหนึ่งที่ทำให้เราสามารถได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ในลักษณะที่เป็นสหวิทยาการ (interdisciplinary) ด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรม ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สามารถทำให้เราเข้าใจและรู้ภาษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้เป็นอย่างดี เพราะนักศึกษาสามารถเลือกเรียน 1 ภาษาอย่างต่อเนื่องตลอดหลักสูตร ทั้งนี้คณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรก (โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา 2546 : 4) ที่ได้รับริเริ่มเปิดการเรียนการสอนสาขาวิชานี้เป็นหลักสูตรภาษาไทยในระดับปริญญาตรี เมื่อปี พ.ศ. 2543 จำนวนนักศึกษา ที่เข้าศึกษาในโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 จนถึงปีการศึกษา 2547 มีดังนี้

ปีการศึกษา 2543 มีจำนวน 99 คน

ปีการศึกษา 2544 มีจำนวน 115 คน

ปีการศึกษา 2545 มีจำนวน 108 คน

ปีการศึกษา 2546 มีจำนวน 105 คน

ปีการศึกษา 2547 มีจำนวน 90 คน

ในขณะที่สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และเวียดนาม ฯลฯ ต่างเห็นความสำคัญและมีการจัดการเรียนการสอนวิชานี้ จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเหตุผลของนักศึกษาที่เข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ดังกล่าว

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยแบ่งเหตุผลออกเป็น 4 ด้าน

- 1.1 ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า
- 1.2 ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- 1.3 ด้านความสนใจของตนเอง
- 1.4 ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการศึกษาวิจัย ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่ามีเหตุผลในการเลือกเรียนด้วยเหตุผลด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า หรือด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หรือด้านความสนใจของตนเอง หรือด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

2. ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าทั่วไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาจากประชากรซึ่งเป็นผู้ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 90 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

- เพศ
- ระดับผลการเรียน
- ภูมิสำเนา

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

- อาชีพของผู้ปกครอง
- ระดับรายได้ของผู้ปกครอง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ เหตุผลในการเข้าศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า
- 2.2 ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- 2.3 ด้านความสนใจของตนเอง
- 2.4 ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เหตุผลในการเข้าศึกษา หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนใช้ประกอบการพิจารณาเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน อันได้แก่

1.1 ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า หมายถึง โอกาสที่จะประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน ผู้สำเร็จการศึกษสามารถหางานได้ง่าย ได้รับผลตอบแทนสูง และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

1.2 ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หมายถึง ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในด้านต่างๆ ได้แก่ เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ มุ่งเน้นด้านคุณภาพทางวิชาการ และการมีส่วนร่วมนำหรือช่วยเหลือสังคมไทย เปิดสอนหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน ความรู้ความสามารถของคณาจารย์ผู้สอน

1.3 ด้านความสนใจของตนเอง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาที่กระตุ้นหรือเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาเข้ามาศึกษาในโครงการ ได้แก่ ความสนใจในหลักสูตรเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ความสำคัญในการศึกษาเรื่องเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษา

1.4 ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย หมายถึง ที่ตั้งของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาเข้าศึกษา ได้แก่ ใกล้ที่พักอาศัย อยู่ใจกลางเมือง การเดินทางสะดวกสบาย

2. โครงการพิเศษ หมายถึง โครงการที่เลี้ยงดูตนเอง ไม่ได้รับเงินสนับสนุนจากภาครัฐบาล ซึ่งคณะศิลปศาสตร์มีโครงการพิเศษ 3 โครงการ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

3. หลักสูตรโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่เรียนเกี่ยวกับการด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม ภาษาของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา และภาษาอังกฤษ จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 135 หน่วยกิต รับผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า ทั้งในและต่างประเทศ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50

4. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547

5. ระดับผลการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าของผู้สมัครสอบคัดเลือก ตามเกณฑ์การคัดเลือกเข้าศึกษาประจำปีการศึกษา 2547 ของโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา (โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา. 2547 : 8) ซึ่งแบ่งเป็นดังนี้

5.1 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 – 2.74

5.2 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.75 – 2.99

5.3 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 – 3.24

5.4 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 – 3.49

5.5 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

6. ภูมิสำเนา หมายถึง ถิ่นที่อยู่ของนักศึกษา โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

6.1 ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

6.2 ในเขตภูมิภาค

7. ผู้ปกครอง หมายถึง บุคคลที่ดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิดในเรื่องการเรียน ความเป็นอยู่ อาจจะเป็นบิดา มารดา หรือผู้ที่อุปการะนักศึกษา

8. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพหลักที่บิดา มารดา หรือผู้อุปการะนักศึกษา โดยแบ่งออกเป็น

8.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานในหน่วยงานสังกัดของรัฐบาลหรือหน่วยงานสังกัดรัฐวิสาหกิจ

8.2 พนักงานเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงานในหน่วยงานของเอกชน

8.3 เจ้าของ/ผู้ประกอบกิจการส่วนตัว หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพส่วนตัวเป็นเจ้าของธุรกิจหรือในรูปของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท กิจการเจ้าของคนเดียว

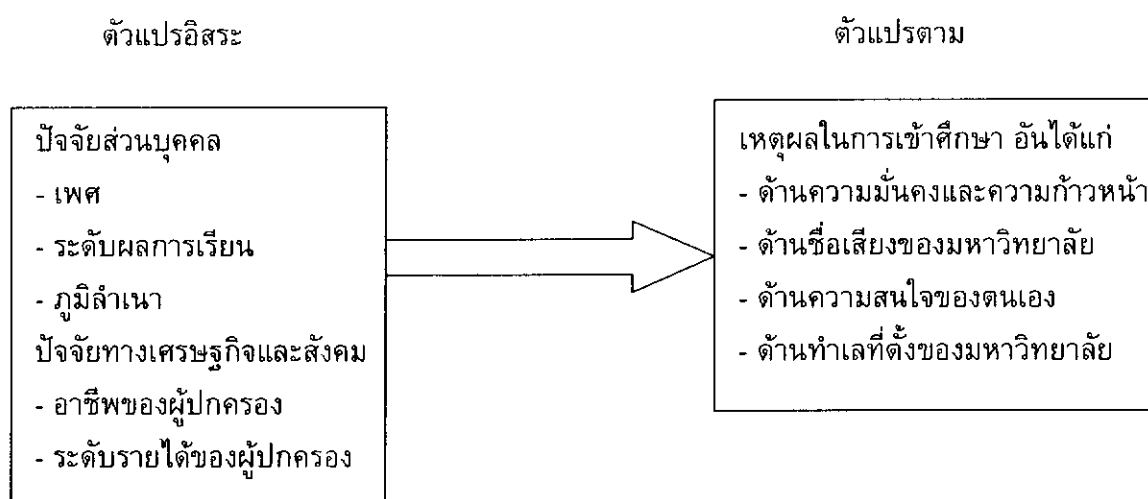
8.4 ผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ/แม่บ้าน หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพใดๆ หรือผู้ที่ทำงานบ้านเพียงอย่างเดียว

8.5 อาชีพรับจ้าง หมายถึง อาชีพที่มีผู้อื่นเป็นเจ้าของกิจการ โดยตัวเองเป็นผู้รับจ้างทำงานให้ และได้รับค่าตอบแทนเป็นค่าจ้าง (<http://dnfe5.go.th/ilp/42033/42033-1.htm>)

9. ระดับรายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ของบิดามารดาที่ได้รับรวมกันเฉลี่ยต่อเดือน ในกรณีฝ่ายใดไม่ได้ประกอบอาชีพให้ใช้รายได้ของอีกฝ่ายหนึ่งเฉลี่ยต่อเดือน ในกรณีไม่มีบิดามารดาให้ใช้ระดับรายได้ของผู้อุปการะเฉลี่ยต่อเดือนแทน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีกรอบแนวความคิด ถึงเหตุผลของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อันได้แก่ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า หรือด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หรือด้านความสนใจของตนเอง หรือด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ซึ่งน่าจะมีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าเรื่อง เหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีดังนี้

1. เพศมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. ระดับผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. ภูมิสำเนามีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. รายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของเศรษฐศาสตร์การศึกษา
2. ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. ทฤษฎีอุปสงค์ของการศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของเศรษฐศาสตร์การศึกษา

คอห์น. (บุญพุ่ม เสนารักษ์. 2531 : 1 ; อ้างอิงจาก Cohn) ได้ให้ความหมายเศรษฐศาสตร์การศึกษา (Economics of Education) ว่าเป็นศาสตร์ทางสังคมศาสตร์แขนงหนึ่งที่เกิดจากการนำเอาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และการศึกษามาประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้กิจกรรมทางการศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความเป็นธรรมและเกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมสูงสุด

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 2) ได้นิยามคำว่าเศรษฐศาสตร์การศึกษาว่าหมายถึง วิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์แขนงหนึ่งที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการนำเอาทรัพยากรซึ่งมีจำกัดไปผลิตเป็นสินค้าและบริการทางการศึกษาในรูปต่างๆ อันจะยังผลให้ทรัพยากรมนุษย์มีคุณภาพสูงขึ้นทั้งทางด้านความรู้ความสามารถ สติ ปัญญา อารมณ์ ทักษะ ทัศนคติ และอื่นๆ แล้วจำแนกแจกจ่ายไปยังประชาชนผู้บริโภคในสังคมอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

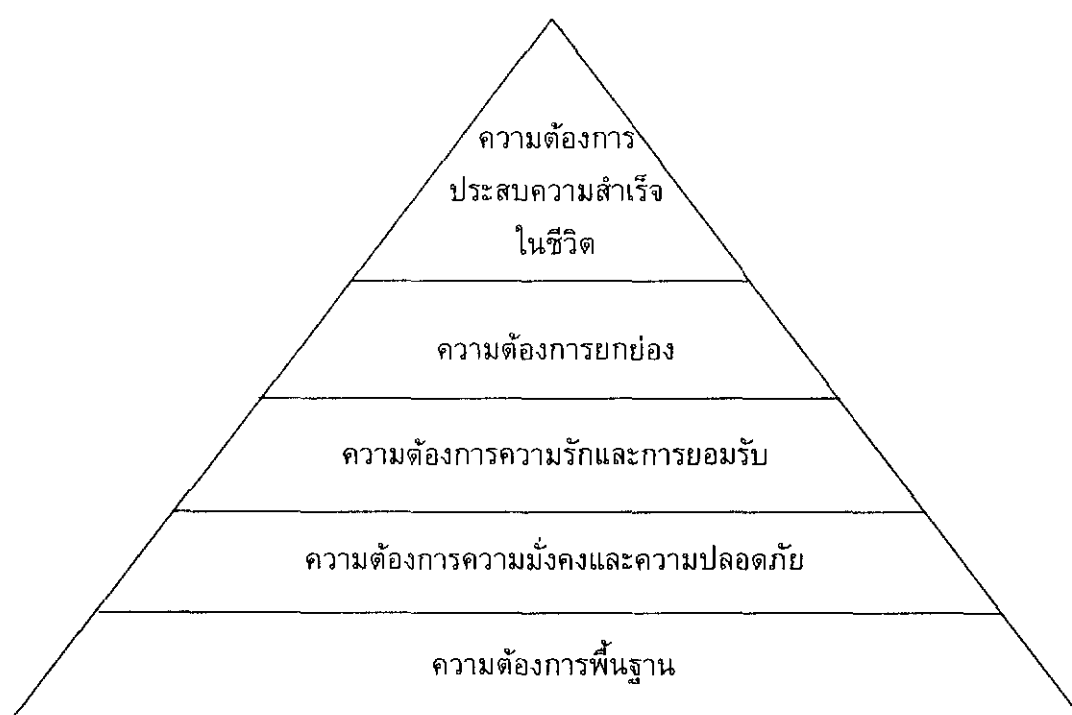
โคห์นและเกสเค. (บุญคง หันจางสิทธิ์. 2540 : 3 ; อ้างอิงจาก Cohn and Geske. 1990 : 2) ในหนังสือเศรษฐศาสตร์การศึกษา (Economics of Education) ได้ให้คำจำกัดความทางเศรษฐศาสตร์การศึกษาหรือเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์โดยมีข้อความดังนี้ “เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์หรือเศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นการศึกษาถึงเรื่องมนุษย์ และสังคมที่จะเลือกใช้ทรัพยากรที่มีค่า และหาว่าไต่ยากไปใช้ในการผลิตการฝึกอบรมชนิดต่างๆ และไปพัฒนาความรู้ความชำนาญจิตใจ อุปนิสัย และบุคลิกภาพ และอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาอย่างมีรูปแบบตลอดช่วงเวลาและกระจายหรือถ่ายทอดความรู้ความชำนาญ และสิ่งตีงามทั้งหลายที่ได้จากการศึกษานั้น ไปยังบุคคลต่างๆ ในสังคมในปัจจุบันและอนาคต”

ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2544 : 2) ได้ให้นิยามเศรษฐศาสตร์การศึกษาว่า เป็นการประยุกต์ ทฤษฎีและวิธีวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์เพื่อกำหนดนโยบายการลงทุนทางการศึกษารวมทั้งการ ตัดสินใจแก้ปัญหาการลงทุนทางการศึกษาเพื่อให้ประโยชน์สูงสุดในการเพิ่มมูลค่าภายใน (Intrinsic Value) และมูลค่าภายนอก (Extrinsic Value) กับประชากร

สรุปความหมายของเศรษฐศาสตร์การศึกษา การศึกษาเป็นการลงทุนทางมนุษย์ที่ทำให้มนุษย์ มีความสามารถในการทำงานที่มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพสูงขึ้นมากกว่ามนุษย์ที่ไม่ได้รับการศึกษา โดยที่การศึกษาควรมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่มีการถ่ายทอดความรู้ ความชำนาญ ที่จะนำไปสู่อนาคตใน หน้าที่การงานและมีเกียรติยศในสังคม

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการ

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of human needs)

ภาพประกอบ 2 แสดงลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

การจัดลำดับขั้นตอนความสำคัญ แต่ไม่ได้หมายความว่ามนุษย์จะต้องได้รับการตอบสนองความต้องการในระดับล่างสมบูรณ์แล้ว จึงจะได้รับการตอบสนองความต้องการในระดับบน แนวความคิดความต้องการหลายๆ อย่างอาจจะเกิดขึ้นพร้อมกันและมีความสำคัญแตกต่างกันไปแล้วแต่สถานการณ์นั้น เรียกว่า Holistic Dynamic Concept หมายความว่า ความต้องการทั้ง 5 ลำดับขั้นตอน ข้างบนนั้นสามารถเกิดได้พร้อมๆ กัน และสามารถโยกย้ายความสำคัญได้ต่างวาระต่างเวลากัน ให้คิดแต่เพียงว่า ความต้องการระดับล่างเป็นความต้องการพื้นฐานมากกว่าความต้องการระดับบน แต่ไม่ควรคิดว่าความต้องการระดับล่างต้องได้สมบูรณ์ก่อนความต้องการระดับบนจึงจะเกิดขึ้น

ขั้นที่ 1 ความต้องการพื้นฐาน (Basic Physiological Needs)

เป็นระดับความต้องการระดับแรกซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐาน เป็นความต้องการเพื่อให้มีชีวิตรอด ความต้องการทางสรีระ ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่มห่ม การขับถ่าย และความต้องการทางเพศ ฯลฯ

ขั้นที่ 2 ความต้องการด้านความมั่นคงและความปลอดภัย (Security Needs)

ความต้องการด้านความมั่นคงและความปลอดภัยของชีวิต คือ ความต้องการปกป้องคุ้มครองและความต้องการความมั่นคงของชีวิต ความต้องการระเบียบวินัยในชีวิต ความต้องการพ้นจากอันตรายหรือต้องการสุขภาพแข็งแรง ต้องการมีอนามย์ที่ดี เช่น น้ำประปา ตอบสนองขั้นที่ 1 ได้ แต่ตอบสนองขั้นที่ 2 ไม่ได้ จึงเกิดน้ำดื่มสิงห์ น้ำดื่มโพลาริส เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและการยอมรับ (Love and Belongingness Needs)

คือ ความรู้สึกที่ดีต่อกัน (Affection) การยอมรับ (Acceptance) ซึ่งบางครั้งความต้องการการยอมรับในสังคมทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ

ขั้นที่ 4 ความต้องการยกย่อง (Esteem Needs)

คือ ความต้องการความภูมิใจในความเป็นตัวของตัวเอง ข้อนี้มักเกิดกับคนที่มีความดี เพราะในขั้นนี้ไม่ได้ทำอะไรเพื่อคนอื่น แต่ทำเพื่อแสดงสภาพภายนอกของตัวเอง ทำเพื่อให้รางวัลชีวิตกับตัวเอง

ขั้นที่ 5 ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs)

เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะตอบสนองศักยภาพส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วยทุกสิ่งทีบุคคลมีความสามารถจะต้องการเป็น ตามคำอธิบายของมาสโลว์ว่า สิ่งทีบุคคลสามารถเป็นได้เขาก็จะต้องเป็นให้ได้ (What a Man Can Be He Must Be) เช่น ความต้องการเป็นดารา นักกีฬาที่มีความสามารถในกีฬาประเภทต่างๆ เป็นความต้องการในความสามารถของบุคคลเพื่อการสร้างสรรค์ (Capacity for Creativity) (เสรี วงษ์มณฑา. 2542 : 49-52 : อ้างอิงจาก Kotler. 1997 : 185)

ทฤษฎีของเบย์ตอน (Bayton)

กิติ ดยัคคานนท์. (2533 : 128) ได้สรุปทฤษฎีของ เบย์ตอน ว่าความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ มี 3 ประการ ได้แก่

1. ความต้องการมีความรักและมีพรรคพวก

เป็นความต้องการทางจิตใจ เนื่องจากเราอยู่ในสังคม ถ้าเขาไม่ยอมรับเราเข้าเป็นพรรคพวกเราก็อยู่กับเขาไม่ได้ การที่จะให้กลุ่มยอมรับเข้าเป็นพรรคพวกนั้นก็ขึ้นอยู่กับตัวเรา โดยต้องยึดหลักที่ว่า ถ้าต้องการจากเขาเราต้องให้เขาก่อน หรือถ้าต้องการให้เขารักเรา เราต้องรักเขาก่อน

2. ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ และความเด่น

เมื่อเรามีพรรคมีพวก และทำให้ใครๆ รักใคร่แล้ว เราก็มีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีก เนื่องจากความต้องการหรือค้นหาของมนุษย์นั้นไม่มีที่สิ้นสุด สิ่งที่เราต้องการต่อไปอีกก็คือ เกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งจะ使人อื่นยอมรับนับถือและยกย่องเรา และก็จะมียุทธิพลเหนือผู้อื่นได้

3. ความต้องการที่จะรักษาเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่น

การที่เราจะรักษาเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นนั้นได้คงอยู่ตลอดไป เมื่อสามารถกระทำตัวให้มีเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นแล้ว ทุกคนก็ต้องการที่จะรักษาสภาพนั้นไว้ให้คงอยู่กับคนตลอดกาล นับว่าเป็นความสำเร็จสมหวังในชีวิต

โนวส์. (ไพฑูรย์ โพธิสาร. 2527 : 31 ; อ้างอิงจาก Knowles. 1971 : 23-25) ได้แบ่งความต้องการออกเป็น 2 ประเภท

1. ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (Basic Human Needs)

- ความต้องการทางกายภาพ
- ความต้องการการเจริญเติบโต
- ความต้องการความปลอดภัย
- ความต้องการประสบการณ์ใหม่
- ความต้องการความสำเร็จ
- ความต้องการการยอมรับว่าตนเองมีคุณค่า

2. ความต้องการทางการศึกษา (Educational Needs) ซึ่งเป็นการประยุกต์แนวคิดของ อุลมาไซ โดยให้ความหมายของความต้องการทางการศึกษาว่า เป็นสิ่งที่บุคคลควรจะได้เรียนเพื่อให้ตัวเองดีขึ้น เพื่อให้สถาบันหรือองค์กรของเราดีขึ้น หรือเพื่อให้สังคมของเขาดีขึ้น ความต้องการชนิดนี้เป็นช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะ (Level of Competencies) ของบุคคลในปัจจุบันกับระดับสมรรถนะที่สูงกว่าเพื่อที่จะให้บุคคลสามารถกระทำการได้ประสบผลสำเร็จ ช่องว่างนี้อาจกำหนดโดยบุคคลเอง โดยสถาบันหรือองค์กรของบุคคล หรือโดยสังคมของบุคคลนั้น

คุม. (นงลักษณ์ บุราพรนุสรณ์. 2540 : 12 ; อ้างอิงจาก Comb. 1974 : 15) ได้ให้ความหมายของความต้องการด้านการศึกษาระดับปัจเจกชน โดยแบ่งให้เห็นชัดเจนดังนี้ คือ ความต้องการในด้านการศึกษาระดับพื้นฐานและเรื่องทั่วไปความต้องการในการศึกษาเพื่อปรับปรุงชีวิตครอบครัวให้ดีขึ้นความต้องการในการศึกษาเพื่อปรับปรุงชุมชนที่ตนอาศัยอยู่และความต้องการในการศึกษาด้านอาชีพ เช่น ความรู้ทักษะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต

สรุปทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ ความต้องการของมนุษย์ที่เกิดจากการขาดความสมดุลทางด้านร่างกายหรือจิตใจ ซึ่งจะมีอิทธิพลก่อให้เกิดแรงผลักดันทั้งภายนอกและภายในให้มนุษย์พยายามปรับตัวในการตอบสนองแรงผลักดันที่เกิดขึ้นนั้น การปรับตัวเพื่อสนองแรงผลักดันก็คือความต้องการนั่นเอง ความต้องการของมนุษย์สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความต้องการพื้นฐาน ซึ่งเป็นความต้องการของการตอบสนองทางด้านร่างกายและความรู้สึกต่าง ๆ ส่วนความต้องการทางด้านการศึกษาคือความต้องการในการพัฒนาสภาพทางสังคม และสมรรถภาพในการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล ความต้องการทางการศึกษานี้ เป็นมูลเหตุสำคัญที่เกิดจากแรงจูงใจที่ต้องการพัฒนาสมองให้เจริญงอกงามทางด้านสติปัญญาและทักษะปฏิบัติต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ทฤษฎีแรงจูงใจ

โรเจอร์ส. (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2538 : 10-11 ; อ้างอิงจาก Rogers. 1979. Adult Learning. P. 13-20) กล่าวถึง ความจำเป็นของแรงจูงใจดังนี้

1. แรงจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) จากการศึกษพบว่า แรงจูงใจที่มีความสำคัญอย่างมาก ในการทำให้ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้ โดยการเข้ารับการศึกษารอบรู้ โดยเฉพาะผู้ใหญ่วัยต้นทั้งนี้ก็เพราะว่า จะช่วยส่งเสริมโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ที่ดำเนินอยู่แล้วจากการสำรวจข้อมูลของสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่ ในประเทศอังกฤษ ปรากฏว่าประมาณเกือบร้อยละ 10 ของนักศึกษาให้ข้อมูลว่าการเข้ามาเรียน ด้วยความมุ่งหวังเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการงาน และอาชีพเท่านั้น

2. แรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเอง (Self-Development) เป็นการสนองความต้องการส่วนบุคคลของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในด้านที่เป็นความรู้ทั่วไป หรืออาจจะจะเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่องานอดิเรก (Creative Hobby) ข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจในประเทศอังกฤษ ซึ่งจัดทำโดย NIAE ปรากฏว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ มากกว่าร้อยละ 40 บอกเหตุผลในการเข้าชั้นเรียน ก็เพราะต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองตามความสนใจมากขึ้น ทั้งนี้ได้พบว่า ผู้เรียนซึ่งเข้ามาด้วยแรงจูงใจประเภทนี้จะเป็นผู้หญิงมากกว่าชาย

3. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motives) กิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ ได้รับความสนใจจากผู้เรียนค่อนข้างมากด้วยเหตุผลทางสังคม นักศึกษาจึงเข้ามาเรียนเพื่อมีโอกาสพบเพื่อนใหม่เพื่อรู้จักกับครูผู้สอนตลอดจนบรรยากาศที่แปลกออกไปจากชีวิตประจำวัน และในขณะเดียวกันก็มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทางสมองและสติปัญญา (Intellectual Motive) แทรกอยู่ด้วย จากการสำรวจของสถาบัน NIAE พบว่าเหตุผลนี้มีจำนวนถึง ร้อยละ 10 ของนักศึกษาผู้ใหญ่

4. แรงจูงใจด้านอื่นๆ (Other Motives) สำหรับเหตุผลอื่นๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ ได้แก่ ช่วยให้ได้รับโอกาสที่สอง (Second Chance) สำหรับผู้ใหญ่ที่พลาดโอกาสในการเรียนในระบบโรงเรียน ระดับประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษา หรือบางคนอาจเข้ามาด้วยเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จัดให้มีขึ้นในสถาบันแห่งนั้น ทำให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ โดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น การเรียนเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ การใช้เครื่องมือด้านช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ ห้องปฏิบัติการด้านวิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ รวมทั้งบรรยากาศอื่นๆ ภายในสถาบันศึกษานั้น ก็มีส่วนส่งเสริมให้เขาเกิดความต้องการและสนใจเข้ามาสัมผัสและเรียนรู้กับกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ ในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต (Human Life-Cycle)

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลนั้น มีผู้กล่าวไว้หลายทัศนะด้วยกัน ดังนี้

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525 :19) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. สถานฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยต่างกัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ภูมิสำเนาของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ปัจจัยทั้ง 5 ประการดังกล่าว เป็นผลให้บุคคลมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อต่างกัน

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526 : 32-35) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่า แรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาสในวัยเด็กส่วนใหญ่จะเรียน เพราะพ่อแม่ให้เรียนหรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลาย และวัยที่กำลังย่างเข้าสู่วัย ผู้ใหญ่ตอนต้น คือ อายุระหว่าง 16-25 ปี ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้ เริ่มจะมองเห็นแนวทางชีวิต ซึ่งเห็นได้จากบุคคลรอบข้าง บางคนอาจจะเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาระของครอบครัวด้านต่างๆ ที่นอกเหนือไปจากความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองและอาจได้พบเห็นปัญหาชีวิตครอบครัว จากครอบครัวของตนเอง เพื่อน ญาติพี่น้องหรือผู้ใกล้ชิดอื่นๆ ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดีไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญก็คือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก และชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่างๆ ของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับคำแนะนำของ

พ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อน เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของคนไทย ไม่ค่อยจะเปิดโอกาสให้บุตรหลานมีโอกาสได้ตัดสินใจด้วยตนเอง พ่อแม่ญาติพี่น้องบางคนมีค่านิยมเก่าๆ ว่าการเรียนระดับมหาวิทยาลัยเท่านั้นที่ทำให้บุตรหลานได้งานดีๆ ทำ มีเงินเดือนสูง เป็นเจ้านายคน เป็นที่เชิดหน้าชูตาของพ่อแม่วงศ์ตระกูล โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหน้าและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้าศึกษาต่อใหม่ ในการเข้าศึกษาของคนกลุ่มหลังนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือ คนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

ทองหล่อ นาคหอม. (2535 : 23-24) ได้ให้เหตุผลของการศึกษาต่อว่า ขึ้นอยู่กับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ความนิยมในปริญญา ความยากง่ายในสังคม โอกาสในการทำงาน ความต้องการของครอบครัว ต้องการความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม เพื่อความก้าวหน้าในการทำงาน เพื่อต้องการหาเพื่อนใหม่ๆ ต้องการแก้ปัญหาบางเรื่อง อิทธิพลจากคนภายนอก ต้องการมีรายได้ ลักษณะของสถานที่เรียนเพราะอยากมีความรู้และต้องการรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น และยังได้กล่าวถึงแรงจูงใจที่ทำให้ตัดสินใจมาศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านหน้าที่ราชการ เช่น ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทสามารถเข้าสู่ตำแหน่งบางตำแหน่งได้ เช่น ผู้ช่วยศึกษาธิการเขตได้กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครสอบจะต้องจบการศึกษาในระดับปริญญาโท ซึ่งผู้ที่จบการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าจะไม่มีโอกาส
2. ด้านสถาบัน ได้แก่ ความมีชื่อเสียงของสถาบันด้านอาคารสถานที่สภาพแวดล้อมความสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับของศิษย์เก่า ความมีชื่อเสียงของอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนความผูกพันของศิษย์เก่าที่เคยศึกษาในระดับปริญญาตรี
3. เหตุผลส่วนตัว ผู้ที่มาศึกษาต่ออาจมีเหตุผลส่วนตัวในการเข้าศึกษาต่อ เพราะอยากมีชื่อเสียง เกียรติยศ อยากได้ชื่อว่าเป็นผู้เรียนจบปริญญาโท เป็นต้น
4. ด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ เช่น นิสิตบางคนอาจเข้ามาศึกษาต่อโดยการสนับสนุนหรือได้รับคำชี้แนะจากเพื่อน ครู อาจารย์ที่เคยสอนมา ญาติพี่น้องหรือสามี ภรรยาให้การสนับสนุน ตลอดจนได้ทราบข่าวการรับสมัครจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น
5. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา เป็นเหตุผลที่นิสิตมาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยนเรศวร เพราะเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในด้านอื่นๆ น้อย

กล่าวโดยสรุปแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จะประกอบด้วยความต้องการและความประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม คุณภาพการจัดการศึกษา ชื่อเสียงของสถานศึกษา อาชีพของบิดามารดา

4. ทฤษฎีอุปสงค์ของการศึกษา

คอเรีย. (อัมพร วิจิตรพันธ์; และอัญชลี ค้อคงคา. 2525 : 21 : อ้างอิงจาก Correa) ได้สำรวจศึกษาที่มีความเห็นว่า ความต้องการศึกษาจะเกิดจากสาเหตุ 5 ประการ คือ

1. ไปโรงเรียนเพื่อเรียนวิชาการ (Academic) เพื่อให้ได้ศึกษาถึงสิ่งที่ยังไม่รู้ ถ้าประสงค์เพียงเท่านี้ จะมีคนไปเรียนหนังสือโดยเห็นว่าเป็นค่าไม่คุ้มกับความยากในการเรียน ไม่คุ้มกับทุนและเวลาที่ได้ลงไป คนสมัยก่อนจึงไม่นิยมเรียน เพราะการศึกษามุ่งเพื่อวิชาการเท่านั้น

2. ไปโรงเรียนเพื่อเรียนหนังสือจะได้มีวิชาใช้ประกอบอาชีพ (Occupational) เป็นจุดประสงค์เพิ่มขึ้นจากสมัยก่อนโดยคิดว่าวิชาที่ตนศึกษาจะทำให้มีงานทำตามที่ได้เรียนมา จึงทำให้ประชากรอยากเรียนหนังสือมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และใช้เวลานานขึ้น จนจบปริญญาเอก ยิ่งจะทำให้ได้อาชีพที่มีรายได้สูงตามขึ้นไป มีเกียรติเป็นที่นับหน้าถือตา

3. ไปโรงเรียนด้วยเหตุผลส่วนตัว (Personal) โดยเห็นว่าการเรียนหนังสือ จะทำให้ชีวิตมีสุขขึ้น บางคนได้ใช้เวลาอ่านหนังสือทำให้พอใจว่าอยู่เฉยๆ ในเมื่อตนมีเงินเพียงพอ เหตุผลส่วนตัวมีเป็นร้อยแปดอย่าง เช่น เพื่อนชักชวน บิดาอยากให้อ่าน อยากจะแก้เครื่องยนต์เป็น ฯลฯ ขึ้นอยู่กับเป็นใครๆ ไป

4. ไปโรงเรียนเพื่อได้ร่วมกิจกรรมทางสังคม (Social Service) โดยหวังว่าจะมีคุณสมบัติเป็นหัวหน้าในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้แก่สังคมได้ เมื่อเราต้องอยู่ในสังคมอยากทำงานให้เป็นประโยชน์แก่สังคม กิจกรรมทางสังคมในสถาบันการศึกษามีหลายอย่าง เช่น ดนตรี กีฬา ว่ายน้ำ อาสาพัฒนาชนบท สอนหนังสือแก่เด็กยากจน ฯลฯ กิจกรรมต่างๆ จะทำให้เพลิดเพลินได้รับความสุขทางใจอย่างหนึ่ง จึงเป็นสิ่งดึงดูดใจให้คนอยากเข้าโรงเรียน

5. ไปโรงเรียนเพราะเห็นว่าเป็นประเพณีที่ต้องไป (Traditional) เมื่อเป็นประเพณีมานานแล้ว ว่าเด็กทุกคนต้องไปโรงเรียน เด็กคนนั้นก็เลยอยากไปตาม เป็นต้น

ยังมีสาเหตุอื่นอีก ที่จูงใจให้ผู้ต้องการรับการศึกษาขั้นสูงขึ้น เช่น

1. รายได้และอาชีพของบิดาหรือผู้ปกครอง
2. ค่าจ้างหรือเงินเดือนที่จะได้เมื่อเรียนจบ
3. การยอมรับนับถือของสังคม

ส่วนสุปรียา คเวอร์เดเซคูปต์. (2529 : 78-82) ได้กล่าวถึง ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่มีผลต่อการศึกษามนุษยศาสตร์ คือ รายได้ของครอบครัว อาชีพของบิดามารดา

รายได้ของบิดามารดา

การศึกษานั้นมีต้นทุนโดยตรง ค่าเสียโอกาสและต้นทุนทางอ้อม ผลการวิจัยหลายๆ เรื่องในหลายๆ ประเทศได้พบว่าระดับการศึกษาและอาชีพของบุคคลถูกกำหนดโดยสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ความต้องการการศึกษาต่อลดลงไปตามลำดับตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะดีไม่ว่าเขาจะมีสติปัญญาระดับใดสูงหรือต่ำเพียงไร ส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อ ในขณะที่เด็กที่มาจากครอบครัวยากจนมีความต้องการศึกษาต่อน้อยมาก

นอกจากนี้ระบบการศึกษาในปัจจุบันซึ่งเป็นระบบที่มีการสอบคัดเลือก ผู้มาจากครอบครัวยากจนจะประสบปัญหาหนักที่สุด จอห์น ซิมป์สัน (สุปรียา คเวอร์เดเซคูปต์. 2529 : 79 ; อ้างอิงจาก J.Simpson) ได้เขียนไว้ชัดเจนในรายงานเสนอต่อธนาคารโลกว่าการศึกษาเป็นวิธีหนึ่งความจนที่คนจำนวนน้อยมากจะสามารถทำได้สำเร็จเพราะคนจนคือพวกแรกที่เรียนช้าขึ้นเพราะเขาจำเป็นต้องทำงานไปด้วยจึงไม่มีเวลาทบทวน เป็นพวกแรกที่ต้องออกกลางคันเพราะภาวะทุพโภชนาการตั้งแต่เด็กขาดการบำรุงสมองและร่างกายที่ถูกต้อง และในระบบการแข่งขันผู้มีฐานะดีกว่าย่อมมีโอกาสดีกว่าในประเทศกำลังพัฒนาที่ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้เฉลี่ยต่อปีต่ำกว่ารายได้ประชาชาติต่อหัวสำหรับ ชาวนาธรรมดากๆ การส่งลูกเรียนชั้นสูงกว่าชั้นประถมปีที่ 6 ดูเหมือนจะเป็นความฝันที่เดียวเพราะรายได้ของบิดามารดามีจำกัด และรายจ่ายอื่นๆ มีความสำคัญมากกว่า เช่น การลงทุนในการผลิต เป็นต้น

อาชีพของบิดามารดา

อาชีพของบิดามารดาก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบต่อการศึกษาของเด็ก จากการศึกษาพบว่ากลุ่มเกษตรกรส่งลูกให้รับการศึกษาน้อยที่สุดในทุกระดับการศึกษา นอกจากนี้แล้ว การศึกษายังพบว่าครัวเรือนที่มารดามีการศึกษาสูงบุตรจะมีโอกาสได้รับการศึกษาสูงไปด้วย ทั้งนี้อาชีพของบิดามารดาอาจจะมีผลต่อความคาดหวังถึงผลได้คือรายได้ในอนาคตที่จะได้รับจากการศึกษาเพิ่มขึ้นได้ เมื่อความคาดหวังผลได้สูงโอกาสจะลงทุนในการศึกษาจึงสูงด้วย

ผลกระทบจากปัจจัยเศรษฐกิจเหล่านี้ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในการรับการศึกษา ซึ่งมีผลต่อช่องว่างของความเป็นอยู่ระหว่างบุคคลต่างๆ ในประเทศ การศึกษานั้นจะพิจารณาในด้านการลงทุนอย่างเดียวไม่เพียงพอ ควรจะได้พิจารณาสืบต่อไปถึงการกระจายรายได้และความเท่าเทียมกันของโอกาสการได้รับการศึกษาด้วย การพัฒนาประเทศที่แท้จริงคือ การที่ทุกคนในประเทศมีความเป็นอยู่ที่ดี มีโอกาส มีสวัสดิการ และมีทางเลือก

อัมพร วิจิตรพันธ์และอัญชลี ค้อคงคา. (2525 : 34-37) ได้กล่าวว่าอุปสงค์สำหรับสินค้าทางการศึกษาเกิดจากสาเหตุหลายประการ

ประการแรก ความต้องการศึกษาในสิ่งที่ตนสนใจใคร่รู้ หรือยังหาคำตอบไม่ได้ ถ้าบุคคลมีความสนใจหรือเฝ้ารอคำตอบในสิ่งที่ตนยังมีปัญหาอยู่เขาก็จะพยายามศึกษาค้นคว้าในเรื่องเหล่านั้น โดยจะศึกษาค้นคว้าเองหรือเข้าศึกษาในสถาบันที่เปิดสอนโดยตรงก็ได้ แม้จะเสียเวลาและค่าใช้จ่ายมาก เช่น นายแพทย์บางคนยอมเสียเวลาเข้าไปนั่งเรียนวิชากฎหมายเพื่อให้เข้าใจกระบวนการรักษาความเป็นธรรมของเจ้าหน้าที่ และวิธีทำนิติกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

ประการที่สอง ความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) ในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งอาจอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง เช่น การอาสาพัฒนาชนบท การสอนหนังสือแก่เด็กกำพร้าหรือเด็กที่ยากจน การแสดงดนตรี การกีฬา การอภิปราย การละคร ฯลฯ การมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมเหล่านี้ทำให้บุคคลรู้สึกเป็นเกียรติและภาคภูมิใจ เพราะได้เชื่อว่าเป็นผู้มีความสามารถและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม

ประการที่สาม การได้รับแรงจูงใจและผลักดันจากพ่อแม่ ครู ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง และเพื่อนฝูง เช่น พ่อแม่ต้องการให้เรียนแพทย์ เพื่อนร่วมชั้นชักชวนให้เรียนตำรวจ ครูแนะนำให้เรียนช่างยนต์ ฯลฯ

ประการที่สี่ การศึกษาตามประเพณี (Tradition) เช่นเด็กไทยจะต้องบวชเรียนวิชาธรรมะ เมื่ออายุครบ 20 ปีขึ้นไป ดังนั้น เมื่อเด็กอายุครบตามเกณฑ์ดังกล่าว ความประสงค์ที่จะบวชเพื่อศึกษาเล่าเรียนธรรมะก็จะมากขึ้น เป็นต้น

ประการที่ห้า ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองบิดา-มารดา หรือผู้ปกครองมีฐานะมั่งคั่งมีรายได้สูงขึ้นด้วย ซึ่งแตกต่างจากเด็กดังกล่าวจะได้รับการศึกษาสูงขึ้นย่อมมีน้อยมาก

ประการที่หก รายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต ตามปกติบุคคลที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้น ระดับรายได้หรือผลตอบแทนก็มักจะสูงขึ้นด้วย ดังนั้นรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา

ประการที่เจ็ด ค่านิยมของสังคม (Social value) ตามปกติ บุคคลที่ได้รับการศึกษามักจะเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั่วไปว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีจริยธรรมอันดีงาม ดังนั้นความต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคมจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ก่อให้เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา

ประการสุดท้าย ความกระตือรือร้น หรือความปรารถนาของบุคคลที่จะเลื่อนฐานะและยกระดับบรรดาศักดิ์ของตนให้สูงขึ้น โดยทั่วไปเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า การศึกษาเป็นวิถีทางหนึ่งที่บุคคลพึงจะยกฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของตนให้สูงขึ้นได้ ดังนั้น บุคคลจึงพยายามผลักดันตนเองให้เข้ารับการศึกษาในระดับสูงขึ้นเรื่อยๆ ความกระตือรือร้นหรือทะเยอทะยานนี้ จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา

สรุปทฤษฎีอุปสงค์การศึกษา หมายถึง ความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาตัวเอง หรือ ความต้องการพัฒนาคุณภาพประชาชนของสังคม โดยมีสาเหตุหลายๆ ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยทางด้าน รายได้ ด้านอาชีพ ความคาดหวังของสังคม ค่าเล่าเรียน สินค้าที่เกี่ยวข้อง การสร้างโอกาสให้กับตนเอง คำนิยม ความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งปัจจัยต่างๆ ประการสามารถนำมาพิจารณาในการกำหนด อุปสงค์การศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาข้อมูลและงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวข้องสำหรับเรื่องเหตุผลของผู้เข้าศึกษาในโครงการ พิเศษมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและหาข้อมูลการวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องและใกล้เคียงกัน นำเสนอซึ่งแบ่งผลและข้อมูลการวิจัยออกเป็นแต่ละด้าน ดังนี้

เพศ

ประจักษ์ บุญอารีย์. (2522 : 170) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการและการได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษา เขตการศึกษา 10 พบว่า นักเรียนหญิงต้องการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนชาย

นิวัฒน์ กัลยพฤกษ์. (2522 : 100) ได้ทำการศึกษาเรื่องความต้องการและได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษาเขตการศึกษา 7 พบว่า นักเรียนหญิงมีความต้องการที่จะศึกษาต่อและได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนชาย

ณัชชา ประกฤติพงศ์. (2545 : 58) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น กรณีศึกษา ณ สถาบันภาษา เขตกรุงเทพฯ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

วิริยา จงรักษ์สัตย์. (2537 : 59) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เพศหญิงมีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทมากกว่าเพศชาย

สรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์ต่อการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา พบว่าเพศหญิงมีความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าเพศชาย

ระดับผลการเรียน

ศรีจันทร์ พูลทวี. (2543 : 70) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2540-2542 พบว่า นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 2.01-3.00 ประมาณร้อยละ 40 และระหว่าง 3.01-4.00 ประมาณร้อยละ 40 และผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-2.00 ประมาณร้อยละ 10 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับดีและดีมาก มีความต้องการเรียนต่อสูงกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

ผการัตน์ มีหาร. (2536 : 58) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาสายครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูของนักศึกษาสายครุศาสตร์

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมีความสัมพันธ์ต่อการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

ภูมิลำเนา

นิตยา มากเจริญชัย. (2546 : 70) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท กรณีศึกษา : นิสิตปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 4 ปี การศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.2

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ส่วนใหญ่จะเลือกสถานศึกษา คือ ใกล้เคียงบ้าน หรือสถานที่เรียนตั้งอยู่ใกล้ภูมิลำเนาของผู้เรียน และเป็นสถานศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ

อาชีพของผู้ปกครอง

เทียมจันทร์ จาตุกัญญาประทีป. (2523 : 74) ทำการศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 7 ในด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว พบว่า นักเรียนที่ได้ศึกษาต่อนั้น บิดามารดาประกอบอาชีพธุรกิจ รับราชการและค้าขาย ได้ศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพกรรมกรใช้แรงงาน

ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร. (2528 : 89) ศึกษาพบว่า บิดาที่มีอาชีพ วิชาชีพและอาชีพที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่มีแนวโน้มความมุ่งหวังให้บุตรหญิงและบุตรชาย จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าขึ้นไป มากกว่าความมุ่งหวังของบิดามารดาที่มีอาชีพค้าขาย ให้บริการ (กรรมกร รับจ้าง)

มนัส สุวรรณ และ ประหยัด ปานดี. (2532 : 18-22) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการและโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาค พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการศึกษาของบุตรมาก เพราะหากผู้ปกครองมีอาชีพที่ดีรายได้สูงก็สามารถส่งเสริมให้บุตรได้รับการศึกษาที่ดี อาชีพของผู้ปกครองนอกจากจะกำหนดรายได้ของครอบครัวแล้วยังมีส่วนในการกำหนดสาขาวิชาที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อด้วย โดยปกติผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ และประกอบธุรกิจ มักสนับสนุนให้บุตรได้เรียนจนถึงระดับมหาวิทยาลัย และผู้ปกครองของนักเรียนบางคนอาจชักนำหรือเป็นรูปแบบในด้าน การประกอบอาชีพ บุตรจึงมักจะเลือกเรียนในสาขาวิชาเดียวกันกับผู้ปกครองในระดับอุดมศึกษา

สรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการศึกษาในระดับสูงขึ้น พบว่า ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการและประกอบธุรกิจมักสนับสนุนให้บุตรได้เรียนจนถึงระดับมหาวิทยาลัยมากกว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพกรรมกรใช้แรงงาน

รายได้ของผู้ปกครอง

นภดล คุ่มประวดี. (2517 : 70) ได้ศึกษาเรื่อง ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทย เกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พบว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะมีความต้องการให้บุตร ได้รับการศึกษาในระดับสูง คือ ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีความ ต้องการให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับต่ำ คือ ชั้นประถมศึกษา

อาร์บิสัน และมายเออร์ส. (ประยงค์ ชุน้อย. 2521 : 20; อ้างอิงจาก Habison and Myers. 1964 : 11) ได้ทำการศึกษาเรื่อง โอกาสเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกประเภทโรงเรียน สถานภาพส่วนตัวและการเรียนของนักเรียนภาคใต้ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี จาก ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะมีโอกาสเรียนโดยไม่หยุดชะงัก เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจต่ำโดยส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษาเพราะต้องออกจากโรงเรียนมาทำงานหารายได้

ประจักษ์ บุญอารีย์. (2522 : 170) ได้ศึกษาความต้องการและการได้โอกาสศึกษาใน ระดับอุดมศึกษาเขตการศึกษา 10 พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่อเดือนต่ำการให้ศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษาน้อยกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่อเดือนสูง

วรรณวิภา จตุชัย. (2536 : 10-11) ได้ศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่มีอยู่ในฐานดี และฐานะปานกลางจะส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าฐานะทางเศรษฐกิจของ ผู้ปกครองที่อยู่ในฐานะต่ำ

ลาวัลย์ ผุงพิพัฒน์พงษ์. (2546 : 52) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษา ต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขา พยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามารับดี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า รายได้ของ ผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหา บัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่า รายได้ของบิดามารดา พบว่า มีรายได้สูงมักมีโอกาส่งบุตรหลานเข้าเรียนในระดับสูง ดังนั้นจึงมีความสัมพันธ์ในด้านโอกาสในการศึกษาต่อของนักเรียนอย่างยิ่งเพราะผู้มีรายได้สูงมักมี โอกาสส่งบุตรหลานเข้าเรียนในระดับสูง

งานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อัมพิกา หล่อหลอม. (2536 : 72) ได้ศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเป็นเหตุผลส่วนหนึ่งในการตัดสินใจศึกษาอยู่ในระดับมาก

นันทา ศรีสังทรัพย์. (2545 : 50) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของ นิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม และด้านชื่อเสียงสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

อัมพิกา หล่อหลอม. (2536 : 53) ในเรื่อง เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จิราภรณ์ ไหวดี. (2541 : 89) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในด้านความสนใจของตนเองอยู่ในระดับมาก

สรุปว่า เหตุผลในการเข้าศึกษาส่วนใหญ่ พบว่า ผู้เข้าศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการยอมรับของสังคม และด้านความสนใจของตนเองอยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีวิธีดำเนินการศึกษาวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากร
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ทั้งนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 จนถึงปีการศึกษา 2546 มีจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาในโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดังนี้

ปีการศึกษา 2543 มีจำนวน 99 คน

ปีการศึกษา 2544 มีจำนวน 115 คน

ปีการศึกษา 2545 มีจำนวน 108 คน

ปีการศึกษา 2546 มีจำนวน 105 คน

และประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 90 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของกลุ่มประชากรซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามขั้นตอนดังนี้

2.1 เครื่องมือในการเก็บรวบรวม

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลในการศึกษาในโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่
ประกอบด้วยเหตุผล 4 ด้าน คือ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้าน
ความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย และข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Five Scale) (พวงรัตน์ มณีรัตน์, 2543 : 107)
สอบถามเกี่ยวกับระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนแต่ละข้อในแบบสอบถาม ดังนี้

5 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษมาก

3 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษน้อย

1 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์
โดยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลและแปลความหมายค่าคะแนนดังนี้ (วิรัช วรรณรัตน์, 2535 : 18)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอัตราภาคขั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนขั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาน้อยที่สุด

1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาน้อย

2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาปานกลาง

3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษามาก

4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษามากที่สุด

2.2 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ เหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการ
พิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพื่อกำหนดแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมคำถามวิจัยและตัวแปรทุกตัวตามกรอบและแนวทางที่ระบุในข้อ 2.2.1

2.2.3 เสนอแบบสอบถามฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมด้านเนื้อหาที่ต้องการจะวัดในแต่ละข้อ

2.2.4 ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ

2.2.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้เก็บข้อมูลกับผู้เข้าศึกษาในโครงการวิจัยศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 30 คน

2.2.6 นำแบบสอบถามมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.8205

2.2.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามครั้งสุดท้ายภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญก่อนจะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมดังนี้

3.1 ขออนุญาตและนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อแสดงต่อผู้อำนวยการโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากผู้เข้าศึกษาในโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

3.2 ขอความร่วมมือจากผู้เข้าศึกษาในโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

3.3 ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

3.4 รวบรวมข้อมูลและจัดระบบข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 11.0 for Windows (Statistical Package for Social Sciences 11.0 for Windows) และใช้สถิติดังต่อไปนี้

4.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เครื่องมือ เป็นการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2543 : 168) โดยใช้สูตร

$$\text{สูตร} \quad \alpha = \frac{K}{K-1} \left[\frac{1 - \sum S_i^2}{S_i^2} \right]$$

α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
K	แทน	จำนวนข้อคำถามทั้งหมด
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมคะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

4.2 สถิติที่ใช้ในการบรรยายข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มประชากรตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

4.2.1 ค่าร้อยละ (Percent) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2540 : 83) เป็นค่าสถิติที่บอกถึงสัดส่วนจำนวนต่อร้อยละ

$$\text{สูตร} \quad \% = \frac{f}{N} (100)$$

%	แทน	ค่าร้อยละ
f	แทน	ความถี่หรือจำนวน
N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มประชากร

4.2.2 ค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 35) คือ ค่าที่ได้จากการเอาผลรวมของข้อมูลทั้งหมดหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด

$$\text{สูตร} \quad \mu = \frac{\sum fX}{N}$$

μ	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากร
$\sum fX$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มประชากร

4.2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 64) คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยของผลรวมทั้งหมดของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง

$$\text{สูตร} \quad \sigma = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (X_i - \mu)^2}{N}}$$

σ แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้อธิบายลักษณะของข้อมูลว่า คะแนนแต่ละตัวมีค่าแตกต่างจาก μ มากน้อยแค่ไหน ถ้าค่า σ มากแสดงว่าข้อมูลชุดนั้นประกอบด้วยคะแนนที่มีค่าน้อยและค่ามากปะปนกันอยู่ ถ้าค่า σ น้อยแสดงว่าข้อมูลชุดนั้นประกอบด้วยคะแนนที่มีค่าใกล้เคียงกัน ถ้าค่า σ เป็นศูนย์แสดงว่าข้อมูลชุดนั้นประกอบด้วยคะแนนที่มีค่าเท่ากันหมด

X_i	แทน	ข้อมูลดิบ
μ	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากร
N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มประชากร

4.3 ทดสอบสมมติฐาน โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับเหตุผลในการศึกษาโครงการพิเศษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การทดสอบความเป็นอิสระ (The χ^2 - test for independence) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 217)

$$\text{สูตร} \quad \chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O - E)^2}{E}$$

χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
O	แทน	ความถี่ที่สังเกตได้
E	แทน	ความถี่ที่คาดหวัง
r	แทน	จำนวนแถว
c	แทน	จำนวนหลัก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล เหตุผลของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีประเด็นที่จะนำมาเสนอดังต่อไปนี้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

μ	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
σ	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	แทน ค่าไค – สแควร์
Sig.	แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติจากการคำนวณค่าไค – สแควร์
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวม ประมวล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยแยกออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ถึงข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับผลการเรียน และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ระดับรายได้ของผู้ปกครอง (ตาราง 1 ถึง 2)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ถึงเหตุผลในการเข้าศึกษา โดยได้จำแนกเหตุผลตามรายด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย (ตาราง 3 ถึง 8)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ตาราง 9 ถึง 13)

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ถึงข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม
 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับผลการเรียน และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ระดับรายได้ของผู้ปกครอง ได้นำเสนอในตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	26	28.9
หญิง	64	71.1
รวม	90	100.0
ระดับผลการเรียน		
คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 – 2.74	15	16.7
คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.75 – 2.99	19	21.1
คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 – 3.24	28	31.1
คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 – 3.49	18	20.0
คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป	10	11.1
รวม	90	100.0
ภูมิลำเนา		
ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล	53	58.9
ในเขตภูมิภาค	37	41.1
รวม	90	100.0

จากตาราง 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากร จำนวน 90 คนสรุปได้ดังนี้

เพศ ผู้เข้าศึกษาส่วนมากเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 71.1 และเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 28.9

ระดับผลการเรียน ผู้เข้าศึกษามีระดับผลการเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 – 3.24 มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมาคือ คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.75 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 21.1 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 – 3.49 คิดเป็นร้อยละ 20.0 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 – 2.74 คิดเป็นร้อยละ 16.7 และผู้เข้าศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.1 โดยผู้เข้าศึกษาศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภูมิลำเนา ผู้เข้าศึกษามีภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 58.9 และผู้เข้าศึกษามีภูมิลำเนาในเขตภูมิภาคมีเพียงร้อยละ 41.1

ตาราง 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้าศึกษา

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ	μ	σ
อาชีพของผู้ปกครอง				
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	45	50.0		
พนักงานเอกชน	8	8.9		
เจ้าของ/ผู้ประกอบการส่วนตัว	33	36.7		
ผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ/แม่บ้าน	3	3.3		
อื่นๆ	1	1.1		
รวม	90	100.0		
ระดับรายได้ของผู้ปกครอง				
ต่ำกว่า 30,000 บาท	34	37.8		
30,000 – 60,000 บาท	44	48.9	40244.44	27528.66
			(บาท)	(บาท)
มากกว่า 60,000 บาทขึ้นไป	12	13.3		
รวม	90	100.0		

จากตาราง 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้าศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากรจำนวน 90 คน สรุปได้ดังนี้

อาชีพของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองของผู้เข้าศึกษามีอาชีพข้าราชการ/พนักงาน
รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือเจ้าของ/ผู้ประกอบการส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 36.7
พนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 8.9 ผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ/แม่บ้าน และอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ
3.3 และร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

ระดับรายได้ของผู้ปกครอง ระดับรายได้ของผู้ปกครองของผู้เข้าศึกษาส่วนใหญ่ 30,000 –
60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.8 และมากกว่า
60,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.3 จากตารางระดับรายได้ของผู้ปกครองของผู้เข้าศึกษามีระดับ
รายได้เฉลี่ย 40,244.44 บาท ($\mu = 40,244.44$ บาท) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 27,528.66
($\sigma = 27,528.66$ บาท)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ถึงเหตุผลในการเข้าศึกษา โดยได้จำแนกเหตุผลตามรายด้าน ได้แก่
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านความสนใจของตนเอง
และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้จำแนกเหตุผลเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า
หรือด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หรือด้านความสนใจของตนเอง หรือด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย
โดยการนำเสนอในตาราง 3 ถึง 8 ดังต่อไปนี้

ตาราง 3 จำนวนผู้เข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการให้ความสำคัญกับเหตุผลในการเข้าศึกษา โดยรวมในแต่ละด้าน

เหตุผลในการเข้าศึกษา	ผู้เข้ารับการศึกษ	
	จำนวน	ร้อยละ
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า	7	7.78
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	50	55.56
ด้านความสนใจของตนเอง	21	23.33
ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	12	13.33
รวม	90	100.00

จากตาราง 3 พบว่า จำนวนผู้เข้ารับการศึกษทั้งหมด 90 คน ให้ความสำคัญกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมา คือ ด้านความสนใจของตนเอง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 และทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 น้อยที่สุด คือ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.78

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ
โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการให้
ความสำคัญกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโดยรวมในแต่ละด้าน

เหตุผลในการเข้าศึกษา	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า	3.6975	0.695	มาก
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	4.442	0.636	มากที่สุด
ด้านความสนใจของตนเอง	4.088	0.694	มาก
ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	3.228	1.122	ปานกลาง
รวม	3.864	0.787	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ
โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านชื่อเสียงของ
มหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.442$) รองลงมา คือ ด้านความสนใจของตนเองและด้านความ
มั่นคงและความก้าวหน้า อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.088$) และ ($\mu = 3.6975$) ตามลำดับ และน้อยที่สุด
คือ ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.228$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อพิจารณาโดยรวมทั้ง 4 ด้าน ($\sigma = 0.787$) มีความกระเจายน้อย

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ
โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า

เหตุผลในการเข้าศึกษา	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า			
1. เป็นสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน	3.73	0.72	มาก
2. สามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้หลายสาขาวิชา	3.73	0.73	มาก
3. มีงานและอาชีพรองรับทั้งในภาครัฐและเอกชน	3.82	0.66	มาก
4. ได้รับผลตอบแทนในการทำงานสูง	3.51	0.67	มาก
รวม	3.6975	0.695	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า เมื่อพิจารณาโดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.6975$) โดยมีเหตุผล มีงานและอาชีพรองรับทั้งในภาครัฐและเอกชน ($\mu = 3.82$) รองลงมา คือ สามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้หลายสาขาวิชา เท่ากับ เป็นสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน ($\mu = 3.73$) และน้อยที่สุด คือ ได้รับผลตอบแทนในการทำงานสูง ($\mu = 3.51$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า เมื่อพิจารณาโดยรวม ($\sigma = 0.695$) มีความกระจายน้อย

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ
โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

เหตุผลในการเข้าศึกษา	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย			
1. เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่	4.60	0.56	มากที่สุด
2. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ	4.53	0.56	มากที่สุด
3. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีส่วนนำหรือช่วยเหลือสังคมไทย	4.42	0.70	มากที่สุด
4. เปิดสอนหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน	4.19	0.76	มาก
5. ความรู้ความสามารถของคณาจารย์	4.47	0.60	มากที่สุด
รวม	4.442	0.636	มากที่สุด

จากตาราง 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.442$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเหตุผล ข้อ 1. เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ ข้อ 2. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ ข้อ 5. ความรู้ความสามารถของคณาจารย์ และข้อ 3. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีส่วนนำหรือช่วยเหลือสังคมไทย มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อ 4. เปิดสอนหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\mu = 4.19$) อยู่ในระดับมาก และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเมื่อพิจารณาโดยรวม ($\sigma = 0.636$) มีความกระเจายน้อย

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ
โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ด้านความสนใจของตนเอง

เหตุผลในการเข้าศึกษา	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
ด้านความสนใจของตนเอง			
1. ความสนใจในหลักสูตรเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา	3.96	0.69	มาก
2. ความสำคัญในการศึกษาเรื่องเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา	4.13	0.64	มาก
3. ประโยชน์จากการที่ได้ศึกษา	4.17	0.59	มาก
4. ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย	4.10	0.75	มาก
5. การพัฒนาทางด้านภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ)	4.08	0.80	มาก
รวม	4.088	0.694	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านความสนใจของตนเอง เมื่อพิจารณาโดยรวมและรายข้อ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.088$) โดยมีเหตุผลประโยชน์จากการที่ได้ศึกษา ($\mu = 4.17$) รองลงมา คือ ความสำคัญในการศึกษาเรื่องเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ($\mu = 4.13$) ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย ($\mu = 4.10$) และการพัฒนาทางด้านภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ) ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ ความสนใจในหลักสูตรเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ($\mu = 3.96$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านความสนใจของตนเอง เมื่อพิจารณาโดยรวม ($\sigma = 0.694$) มีความกระจายน้อย

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ
โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

เหตุผลในการเข้าศึกษา	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย			
1. มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้ที่พักอาศัยของผู้เรียน	3.14	1.43	ปานกลาง
2. มหาวิทยาลัยอยู่ใจกลางเมือง	3.84	0.95	มาก
3. การเดินทางสะดวกสบาย	3.63	1.22	มาก
4. มีที่จอดรถสะดวกสบาย	2.01	1.16	น้อย
5. ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมีความปลอดภัย	3.52	0.85	มาก
รวม	3.228	1.122	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.228$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2. มหาวิทยาลัยอยู่ใจกลางเมือง ($\mu = 3.84$) ข้อ 3. การเดินทางสะดวกสบาย ($\mu = 3.63$) และข้อ 5. ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมีความปลอดภัย ($\mu = 3.52$) มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ข้อ 1. มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้ที่พักอาศัยของผู้เรียน ($\mu = 3.14$) มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุดคือ 4. มีที่จอดรถสะดวกสบาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\mu = 2.01$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย เมื่อพิจารณาโดยรวม ($\sigma = 1.122$) มีความกระจายมาก

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับ เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การนำเสนอได้แบ่งออกเป็น 5 ข้อ ดังต่อไปนี้

3.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับเหตุผลของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การวิเคราะห์ในตอนนี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ว่า “เพศมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ผลการวิเคราะห์ได้นำเสนอในตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เพศ	เหตุผลในการเข้าศึกษา				รวม	χ^2	Sig.
	ด้านความ มั่นคงและ ความ ก้าวหน้า	ด้าน ชื่อเสียง ของ มหาวิทยาลัย	ด้านความ สนใจของ ตนเอง	ด้านทำเล ที่ตั้งของ มหาวิทยาลัย			
ชาย	2	16	6	2	26	1.110	0.775
	7.69%	61.54%	23.08%	7.69%	100.00%		
หญิง	5	34	15	10	64		
	7.81%	53.13%	23.44%	15.63%	100.00%		
รวม	7	50	21	12	90		
	7.78%	55.56%	23.33%	13.33%	100.00%		

จากตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.110 โดยค่านัยสำคัญทางสถิติจากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.775 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และจากตารางพบว่า ผู้เข้าศึกษาเป็นเพศหญิงมีจำนวนมากที่สุด 64 คน และเพศชายจำนวนรองลงมา 26 คน โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการเข้าศึกษาด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมากที่สุด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 1)

3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนกับเหตุผลของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การวิเคราะห์ในตอนนี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ว่า “ระดับผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ผลการวิเคราะห์ได้นำเสนอในตาราง 10 ดังนี้

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนกับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ
โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ระดับ ผลการเรียน	เหตุผลในการเข้าศึกษา				รวม	χ^2	Sig.
	ด้านความ มั่นคงและ ก้าวหน้า	ด้าน ชื่อเสียง ของ มหาวิทยาลัย	ด้านความ สนใจของ ตนเอง	ด้านทำเล ที่ตั้งของ มหาวิทยาลัย			
คะแนนเฉลี่ย สะสมตั้งแต่ 2.50 – 2.74	-	11	2	2	15	21.143	0.048*
	0.00%	73.33%	13.33%	13.33%	100.00%		
คะแนนเฉลี่ย สะสมตั้งแต่ 2.75 – 2.99	2	6	10	1	19		
	10.53%	31.58%	52.63%	5.26%	100.00%		
คะแนนเฉลี่ย สะสมตั้งแต่ 3.00 – 3.24	3	20	1	4	28		
	10.71%	71.43%	3.57%	14.29%	100.00%		
คะแนนเฉลี่ย สะสมตั้งแต่ 3.25 – 3.49	1	8	5	4	18		
	5.56%	44.44%	27.78%	22.22%	100.00%		
คะแนนเฉลี่ย สะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป	1	5	3	1	10		
	10%	50%	30%	10%	100.00%		
รวม	7	50	21	12	90		
	7.78%	55.56%	23.33%	13.33%	100.00%		

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนกับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 21.143 โดยค่านัยสำคัญทางสถิติจากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.048 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าระดับผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และจากตารางจะเห็นว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 – 3.24 มีจำนวนมากที่สุด 28 คน คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.75 – 2.99 มีจำนวน 19 คน รองลงมาได้แก่คะแนนเฉลี่ย 3.25 – 3.49 มีจำนวน 18 คน และสุดท้ายได้แก่คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 – 2.74 มีจำนวน 15 คน โดยที่ทุกๆ ระดับผลการเรียนได้ให้เหตุผลในการเข้าศึกษาอยู่ในด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 2)

3.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนากับเหตุผลของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ: โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การวิเคราะห์ในตอนนี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ว่า "ภูมิสำเนามีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์" ผลการวิเคราะห์ได้นำเสนอในตาราง 11 ดังนี้

ตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนากับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ
โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภูมิสำเนา	เหตุผลในการเข้าศึกษา				รวม	χ^2	Sig.
	ด้านความ มั่นคงและ ความ ก้าวหน้า	ด้าน ชื่อเสียง ของ มหาวิทยาลัย	ด้านความ สนใจของ ตนเอง	ด้านทำเล ที่ตั้งของ มหาวิทยาลัย			
ในเขต กรุงเทพฯ และ ปริมณฑล	6	26	10	11	53	9.488	0.023*
	11.32%	49.06%	18.88%	20.75%	100.00%		
ในเขตภูมิภาค	1	24	11	1	37	9.488	0.023*
	2.70%	64.86%	29.73%	2.70%	100.00%		
รวม	7	50	21	12	90		
	7.78%	55.56%	23.33%	13.33%	100.00%		

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

จากตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนากับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 9.488 โดยค่านัยสำคัญทางสถิติจากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.023 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าภูมิสำเนามีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 จากตารางพบว่าผู้เข้ารับการศึกษามีความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนา กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีภูมิสำเนาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมากที่สุดจำนวน 53 คน และมีภูมิสำเนาในเขตภูมิภาคจำนวน 37 คน โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการเข้าศึกษาด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 3)

3.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับเหตุผลของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การวิเคราะห์ในตอนนี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ว่า "อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์" ผลการวิเคราะห์ได้นำเสนอในตาราง 12 ดังนี้

ตาราง 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพของ ผู้ปกครอง	เหตุผลในการเข้าศึกษา				รวม	χ^2	Sig.
	ด้านความ มั่นคงและ ความ ก้าวหน้า	ด้าน ชื่อเสียง ของ มหาวิทยาลัย	ด้านความ สนใจของ ตนเอง	ด้านทำเล ที่ตั้งของ มหาวิทยาลัย			
ข้าราชการ หรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3 6.67%	22 48.89%	15 33.33%	5 11.11%	45 100.00%		
พนักงาน เอกชน	2 25.00%	5 62.50%	1 12.50%	- 0.00%	8 100.00%		
เจ้าของหรือ ผู้ประกอบการ กิจการส่วนตัว	1 3.03%	21 63.64%	4 12.12%	7 21.21%	33 100.00%	24.460	0.018*
ผู้ที่ไม่ได้ ประกอบอาชีพ หรือแม่บ้าน	- 0.00%	2 66.67%	1 33.33%	- 0.00%	3 100.00%		

ตาราง 12 (ต่อ)

ระดับ ผลการเรียน	เหตุผลในการเข้าศึกษา				รวม	χ^2	Sig.
	ด้านความ มั่นคงและ ความ ก้าวหน้า	ด้าน ชื่อเสียง ของ มหาวิทยาลัย	ด้านความ สนใจของ ตนเอง	ด้านทำเล ที่ตั้งของ มหาวิทยาลัย			
อาชีพอื่นๆ	1 100.00%	- 0.00%	- 0.00%	- 0.00%	1 100.00%		
รวม	7 7.78%	50 55.56%	21 23.33%	12 13.33%	90 100.00%		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 24.460 โดยค่านัยสำคัญทางสถิติจากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.018 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 จากตารางพบว่า อาชีพของผู้ปกครองของผู้ที่เข้าศึกษา มีอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวนมากที่สุดจำนวน 45 คน รองลงมา มีอาชีพเป็นเจ้าของ/ผู้ประกอบการกิจการส่วนตัวมีจำนวน 33 คน พนักงานเอกชนคิดเป็นจำนวน 8 คน และผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ/แม่บ้านกับอาชีพอื่นๆ มีจำนวน 3 คนและ 1 คนตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการเข้าศึกษาด้านชื่อเสียงมหาวิทยาลัยมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 4)

3.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ของผู้ปกครองกับเหตุผลของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การวิเคราะห์ในตอนนี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ว่า "ระดับรายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์" ผลการวิเคราะห์ได้นำเสนอในตาราง 13 ดังนี้

ตาราง 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ของผู้ปกครองกับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ระดับรายได้ ของผู้ปกครอง	เหตุผลในการเข้าศึกษา				รวม	χ^2	Sig.
	ด้านความ มั่นคงและ ความ ก้าวหน้า	ด้าน ชื่อเสียง ของ มหาวิทยาลัย	ด้านความ สนใจของ ตนเอง	ด้านทำเล ที่ตั้งของ มหาวิทยาลัย			
ต่ำกว่า 30,000 บาท	4 11.76%	26 76.47%	3 8.82%	1 2.94%	34 100.00%	17.894	0.007*
30,000 – 60,000 บาท	3 6.82%	17 38.64%	16 36.36%	8 18.18%	44 100.00%		
มากกว่า 60,000 บาท	- 0.00%	7 58.33%	2 16.67%	3 25.00%	12 100.00%		
รวม	7 7.78%	50 55.56%	21 23.33%	12 13.33%	90 100.00%		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตาราง 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองกับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 17.894 โดยค่านัยสำคัญทางสถิติจากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่ารายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 จากตารางพบว่า รายได้ของผู้ปกครองของผู้เข้าศึกษาอยู่ที่ 30,000 – 60,000 บาท จำนวนมากที่สุด 44 คน รองลงมาได้มีรายได้ไม่ต่ำกว่า 30,000 บาท จำนวน 34 คน และสุดท้ายรายได้มากกว่า 60,000 บาท จำนวน 12 คน โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการเข้าศึกษาด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 5)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สามารถสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยแบ่งเหตุผลออกเป็น 4 ด้าน

- 1.1 ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า
- 1.2 ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- 1.3 ด้านความสนใจของตนเอง
- 1.4 ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับ เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 90 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นซึ่งมีลักษณะเป็นแบบคำถามปลายปิดและปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 11.0 for Windows (Statistical Package for Social Sciences 11.0 for Windows) และวิเคราะห์ด้วยสถิติตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้วยการใช้ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยใช้การทดสอบค่าไค-สแควร์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ที่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1. ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลการศึกษาค้นคว้าสามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าศึกษา

จากการศึกษาของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ผู้เข้าศึกษาส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 71.1 โดยมีระดับผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 – 3.24 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.1 และมีระดับผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป มีน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 11.1 ผู้เข้าศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 58.9 ในเขตภูมิภาค คิดเป็นร้อยละ 41.1

1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้าศึกษา

จากการศึกษาของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า อาชีพของผู้ปกครองของผู้เข้าศึกษาส่วนใหญ่ เป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 50.0 อาชีพรับจ้างมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.1 รายได้ของผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 30,000 – 60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.9 ระดับรายได้ของผู้ปกครองน้อยที่สุดอยู่ในช่วงมากกว่า 60,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.3 และระดับรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน 40,244.44 บาท ($\mu = 40244.44$ บาท)

2. เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยได้จำแนกเหตุผลตามรายด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคง และความก้าวหน้า หรือด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หรือด้านความสนใจของตนเอง หรือด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ผู้เข้าศึกษาจำนวนมากให้ความสำคัญกับเหตุผลในการเข้าศึกษาด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย รองลงมาด้านความสนใจของตนเอง และเหตุผลที่ผู้เข้าศึกษาให้ความสำคัญน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาถึงระดับความสำคัญของเหตุผลของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า เหตุผลในการเข้าศึกษาด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.442$) ซึ่งผู้เข้าศึกษาให้ความสำคัญว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ ความรู้ความสามารถของคณาจารย์ และเป็นมหาวิทยาลัยที่มีส่วนนำหรือช่วยเหลือสังคมไทยมากที่สุด เหตุผลในการเข้าศึกษาด้านความสนใจของตนเอง ($\mu = 4.074$) ผู้เข้าศึกษาให้ความสำคัญกับประโยชน์จากการที่ได้ศึกษา รองลงมาคือ ความสำคัญในการศึกษาเรื่องเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา เหตุผลในการเข้าศึกษาด้านความมั่นคง และความก้าวหน้า ($\mu = 3.6795$) ผู้เข้าศึกษาให้ความสำคัญมีงานและอาชีพรองรับทั้งในภาครัฐ และเอกชน รองลงมา คือ สามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้หลายสาขาวิชา และเป็นสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน ส่วนเหตุผลในการเข้าศึกษาด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ($\mu = 3.228$) ผู้เข้าศึกษาให้ความสำคัญกับมหาวิทยาลัยอยู่ใจกลางเมือง รองลงมาคือ การเดินทาง สะดวกสบาย

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับ เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 คือ ระดับผลการเรียน ภูมิสำเนา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ในขณะที่เพศมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

3.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 คือ อาชีพของผู้ปกครอง และระดับรายได้ของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

อภิปรายผล

ผลการศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ประเด็นที่สำคัญมาอภิปราย 2 ประเด็น ได้แก่

1. จากการศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งพบว่า ผู้เข้าศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับเหตุผลในการเข้าศึกษาด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมากที่สุด และรองลงมาคือด้านความสนใจของตนเอง ซึ่งจะอภิปรายผลดังนี้

1.1 ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มีระดับความสำคัญของเหตุผลในเรื่องที่ว่า เป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ ความรู้ความสามารถของคณาจารย์ และเป็นมหาวิทยาลัยที่มีส่วนนำและช่วยเหลือสังคมไทยโดยมีระดับความสำคัญที่มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2525 : 19) ที่ว่าแรงจูงใจในการศึกษาได้มีส่วนขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองหล่อ นาคหอม. (2535 - 23 -24) ซึ่งได้กล่าวถึงแรงจูงใจที่ทำให้นิสิตมาศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ด้านสถาบัน ได้แก่ ความมีชื่อเสียงของสถาบัน ความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับของศิษย์เก่า ความมีชื่อเสียงของอาจารย์ผู้สอน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพิกา หล่อหลอม. (2536 : 72) ในเรื่อง เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเป็นเหตุผลส่วนหนึ่งในการตัดสินใจศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนนทา ศรีสมทรัพย์ (2545 : 50) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนสาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว การยอมรับในสังคม และด้านชื่อเสียงสถาบัน พบว่า ด้านชื่อเสียงของสถาบันเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านความสนใจของตนเอง มีระดับความสำคัญของเหตุผลในเรื่องที่ว่าประโยชน์จากการที่ได้ศึกษา ความสำคัญในการศึกษาเรื่องเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย การพัฒนาทางด้านภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ) ความสนใจในหลักสูตรเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาโดยมีระดับความสำคัญที่มาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัมพิกา หล่อหลอม. (2536 : 53) ในเรื่อง เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ ไหวดี. (2541 : 89) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในด้านความสนใจของตนเองอยู่ในระดับมาก

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีประเด็นสำคัญโดยแบ่งตามลักษณะส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมดังนี้

เพศ ผู้เข้าศึกษาส่วนมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 71 และเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 28.9 และจากการศึกษาพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในสังคมปัจจุบันได้เปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่ผู้เข้าศึกษาได้มีโอกาสทางการศึกษาโดยไม่จำกัดว่าเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็สามารถเลือกศึกษาได้ตามความต้องการ ตามความสามารถและความถนัดของตนเอง ซึ่งในสังคมปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทำให้ทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง จำเป็นต้องมีการแสวงหาความรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา วัฒนารักษ์ (2530 : 89-90) เรื่อง เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า นักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่มีเพศต่างกันมีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกันและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีธนา ภิริยะภากุล. (2546 : 51) เรื่อง ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษาโรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี พบว่า เพศเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ระดับผลการเรียน ผู้เข้าศึกษามีระดับผลการเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 – 3.24 มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมาคือ คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.75 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 21.1 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 – 3.49 คิดเป็นร้อยละ 20.0 คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 – 2.74 คิดเป็นร้อยละ 16.7 และผู้เข้าศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.1 และจากการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 – 3.49 และ 2.75 – 2.99 มีจำนวนใกล้เคียงกัน และจำนวนน้อยที่สุดเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 – 2.74 โดยทุกระดับให้เหตุผลด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมากที่สุด และเมื่อพิจารณาพบว่า ระดับผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่าได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผกาวรัตน์ มีหาร. (2536 : 58) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูของนักศึกษา สายครุศาสตร์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูของนักศึกษาสายครุศาสตร์

ภูมิลำเนา ผู้เข้าศึกษามีภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 58.9 และผู้เข้าศึกษามีภูมิลำเนาในเขตภูมิภาคมีเพียงร้อยละ 41.1 จากการศึกษาพบว่า ภูมิลำเนาโดยมากอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาอยู่ในเขตภูมิภาค โดยทุกระดับเหตุผลให้เหตุผลด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมากที่สุด และเมื่อพิจารณาพบว่า ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่าได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา มากเจริญชัย. (2546 : 70) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท กรณีศึกษา : นิสิตปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีสัดส่วนมากที่สุด

อาชีพของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองของผู้เข้าศึกษามีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือเจ้าของ/ผู้ประกอบการส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 36.7 พนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 8.9 ผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ/แม่บ้าน และอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 3.3 และร้อยละ 1.1 ตามลำดับ จากการศึกษาพบว่า อาชีพของผู้ปกครองเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาเป็นเจ้าของ/ผู้ประกอบการส่วนตัว พนักงานเอกชน/ผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ/แม่บ้าน และอาชีพรับจ้าง ตามลำดับ โดยทุกระดับให้เหตุผลด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมากที่สุด และเมื่อพิจารณาพบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มี

ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัส สุวรรณ และประหยัด ปานดี. (2532 : 18-22) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาความต้องการและโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาค พบว่า อาชีพของผู้ปกครองที่มีรายได้สูงก็จะสามารถส่งเสริมให้บุตรได้รับการศึกษาที่ดี อาชีพของผู้ปกครองนอกจากจะกำหนดรายได้ของครอบครัวแล้วยังมีส่วนในการกำหนดสาขาวิชาที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อด้วย โดยปกติผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการและประกอบธุรกิจมักสนับสนุนให้บุตรได้เรียนจนถึงระดับมหาวิทยาลัย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเทียมจันทร์ จาตุกัญญาประทีป (2523 : 74) ทำการศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 7 ในด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว พบว่า นักเรียนที่ได้ศึกษาต่อนั้น บิดามารดาประกอบอาชีพธุรกิจ รับราชการ และค้าขาย ได้ศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพกรรมกรใช้แรงงาน

รายได้ของผู้ปกครอง ระดับรายได้ของผู้ปกครองของผู้เข้าศึกษาส่วนใหญ่ 30,000 – 60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.8 และมากกว่า 60,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.3 จากการศึกษาพบว่า ระดับรายได้ของผู้ปกครอง 30,000 – 60,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา ระดับรายได้ของผู้ปกครองต่ำกว่า 30,000 บาท และระดับรายได้ของผู้ปกครองที่มากกว่า 60,000 บาทมีจำนวนน้อยที่สุด โดยทุกระดับให้เหตุผลด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมากที่สุด และเมื่อพิจารณาพบว่า รายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณวิภา จตุชัย. (2536 : 10-11) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่มีอยู่ในฐานะดี และฐานะปานกลางจะส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่อยู่ในฐานะต่ำ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาวัลย์ ผูกพิพัฒน์พงศ์. (2546 : 52) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรพยาบาลศาสตร มหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า รายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. เหตุผลด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า ผลการวิจัยระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรของโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ได้รับความเชื่อมั่นจากผู้เข้ารับการศึกษามาก หลังจากจบการศึกษาแล้วจะทำให้ตนเองได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ทำให้เกิดความมั่นคงและความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ ดังนั้นทางโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาจึงจะต้องพัฒนาหลักสูตร หรือปรับหลักสูตรให้ทันสมัย เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

2. เหตุผลด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้ารับการศึกษากลุ่มนี้ คำนึงถึงด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเป็นอันดับแรกในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ทั้งนี้เนื่องจากค่านิยมของคนไทยในการศึกษาต่อจะให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นหลัก เพราะมองว่า การที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทำให้หางานทำงานง่ายมากกว่า ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยเองควรมีจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สังคมเพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนช่วยเหลือสังคม อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

3. เหตุผลด้านความสนใจของตนเอง ผลการวิจัยระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจของผู้เข้าศึกษาต่อในโครงการนี้ ให้ความสำคัญการศึกษามาก โดยคำนึงถึงความสนใจของตนเองเป็นหลัก ดังนั้นทางโครงการควรจะต้องพัฒนาหลักสูตร โดยมีการให้ทุนการศึกษาที่สามารถศึกษาในด้านภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ ในระหว่างที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ในโครงการ หรือมีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เพื่อให้นักศึกษาได้สามารถฝึกภาษา ทักษะ และสามารถนำรายวิชาที่นักศึกษาได้ไปศึกษาต่างประเทศนำมาเทียบโอนหน่วยกิตได้

4. เหตุผลด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้าศึกษาให้ความสำคัญในด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยไม่มากนัก ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่า ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยยังไม่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เข้าศึกษามากนัก โดยเรื่องเกี่ยวกับสถานที่และที่จอดรถ มหาวิทยาลัยอาจจะจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางมาเรียนให้แก่นักศึกษา เช่น การจัดหาห้องพักในมหาวิทยาลัย หรือบริเวณใกล้เคียง

5. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้าศึกษาส่วนใหญ่ค่อนข้างมีฐานะ และเป็นคนชนชั้นกลาง ดังนั้นทางโครงการอาจจะขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่นักศึกษาที่ฐานะทางครอบครัวมีรายได้น้อย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. อาจจะทำการศึกษาในเรื่องความต้องการศึกษาก่อนที่จะเข้าศึกษาและหลังจากที่จบการศึกษาว่า ผู้เข้าศึกษาได้รับการตอบสนองความต้องการมากน้อยแค่ไหน เพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของผู้เข้าศึกษายิ่งขึ้น
2. อาจจะทำการศึกษาความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการดังกล่าว ทำให้ผู้ที่เข้าศึกษามีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของตลาดเพิ่มขึ้น
3. อาจจะทำการศึกษาเหตุผลที่เกี่ยวข้อง เช่น การคาดหวังผลตอบแทนในอนาคต ความคาดหวังในอาชีพการงาน ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการผู้เข้าศึกษาต่อ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิติ ดยัคคานนท์. (2533). *นักบริหารทันสมัย*. กรุงเทพฯ : ท็อปปริ้นท์.
- จิรชน ตั้งเจริญสมุทร. (2546). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิราภรณ์ ไหวดี. (2541). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2524, ธันวาคม – 2525, มกราคม). *ความต้องการทางการศึกษา : โอกาสและทางเลือก*. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 16 (2) : 17-29.
- ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร. (2528). *ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : เทพนิมิตการพิมพ์.
- ณัฏฐา ประกฤติพงศ์. (2545). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นสูงขึ้น*. กระณศึกษา ณ สถาบันภาษา เขตกรุงเทพฯ. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทองหล่อ นาคหอม. (2535). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกการบริการ การศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2533 – 2534*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526, ตุลาคม - ธันวาคม). *เรียนเพื่ออะไร*. วิทยาจารย์. 81 (1-4) : 32.
- เทียมจันทร์ จาตุกัญญาประทีป. (2523). *องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษาที่ 7*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2544). *เศรษฐศาสตร์การศึกษา*. เอกสารประกอบการเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นงลักษณ์ บุราพรนุสรณ์. (2540). *ความต้องการทางการศึกษาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ห้องสมุดประจำอำเภอ สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นันทา ศรีสงทรัพย์. (2545). แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา มากเจริญชัย. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท กรณีศึกษา : นิสิตปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปริญญานิพนธ์. ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา วัฒนากรณ์. (2530) เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิวัฒน์ กัลยพฤกษ์. (2522). ความต้องการและการได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษา เขตการศึกษาที่ 7. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญคง หันจางสิทธิ์. (2540). เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้ง.
- บุญพุ่ม เสนารักษ์. (2531). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2545). วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : หจก. พี. เอ็น. การพิมพ์.
- ประจักษ์ บุญอารีย์. (2522). ความต้องการการศึกษาและการได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษา เขตการศึกษาที่ 10. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ประยงค์ ชุน้อย. (2521). โอกาสเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกประเภทโรงเรียน สถานภาพส่วนตัวและการเรียนของนักเรียนภาคใต้. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผการัตน์ มีหาร. (2536). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครู : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาสายครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ. ววิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ มณีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพฑูรย์ โพธิสาร. (2527). ทิศทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทยจากการประชุมทั่วโลก. เอกสารประกอบการสัมมนา วิชาการสู่เส้นทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : มปป..
- มนัส สุวรรณและประหยัด ปานดี. (2532). ความต้องการและโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในส่วนภูมิภาค. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2546). คู่มือการศึกษา หลักสูตรปริญญาตรี สาขาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ปีการศึกษา 2546. กรุงเทพฯ : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยฯ.

- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2547). คู่มือโครงการปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต 2547/2004 สาขาวิชา
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา. กรุงเทพฯ : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยฯ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ลาวัลย์ ผูกพิพัฒน์พงศ์. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาพยาบาลศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล. สารนิพนธ์ ศ.ม.
เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- วรรณวิภา จตุชัย. (2536). รายงานการวิจัย ความต้องการในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูสวนดุสิตสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.
ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. (2527). ปรัชญาและเป้าหมายของการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา. เอกสารประกอบ
การสัมมนาคณาจารย์ครุศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิรัช วรรณรัตน์. (2535). การตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวัดผลการวิจัย. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิริยา จงรักษ์สัตย์. (2537). ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ :กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.วิทยานิพนธ์ บธ.ม.
(บริหารธุรกิจ) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.ถ่ายเอกสาร.
- ศรีจันทร์ พูลทวี. (2543). การวิเคราะห์การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียน โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2540-2542. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีธนา ภิริยะกากุล. (2546). ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจ
เลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษา โรงเรียน
ราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2544). ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพ
และการคุ้มครองทางสังคม ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9
(พ.ศ. 2545 - 2549).
- สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน (2548). สารสนเทศ เอกสารเผยแพร่. แหล่งที่มา :
(<http://dnfe5.go.th/ilp/42033/42033-1.htm>) วันที่สืบค้น 10 กุมภาพันธ์ 2548.
- สุปรียา ควระเดชะคุปต์. (2529). เอกสารประกอบคำสอนเศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2538). จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

- เสน่ห์ จามริก. (2532). *การเมืองกับการศึกษาของไทย. โครงการพัฒนาสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวกับการศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ : บริษัท ชีระฟิล์มและโซเท็กซ์ จำกัด.
- อัมพร วิจิตพันธ์และอัญชลี ค้อคงคา. (2525). *เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และวางแผนกำลังคน*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัมพิกา หล่อหลอม. (2536). *เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Elchanan Cohn and Terry G. Geske. (1990). *Economics of Education*. 3 rd ed. New York : Pergamon Press.
- Harbison, and Myers, C.A. (1964). *Education Manpower and Economic Growth : Strategies of Human Resource Development*. New York : Mc Graw-Hill.
- Kotler, Philip. (1997). *Marketing Management : Analysis, Planning, Implementation and Control*. 9 th ed. New Jersey : Prentice-Hall, Inc.
- Knowles, Malcolm S. (1971). *The Modern Practical of Adult Education : An Dragogy Versus Pedagogy*. New York, Association Press.

ภาคผนวก ก
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๓๐ กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุดาทิพย์ วีระชนานันท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” โดยมี อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์กำจร หลุยยะพงศ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวสุดาทิพย์ วีระชนานันท์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-1379807

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๗๔๖

วันที่ 3๐ กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุดาทิพย์ วีระชนานันท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “เหตุผลในการเข้าศึกษา โครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” โดยมี อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์วิพรรณ สาสีผล และ อาจารย์รัชพันธุ์ เขยจิตร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวสุดาทิพย์ วีระชนานันท์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสุรี จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/๒๖๔๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

30 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโครงการวิจัยศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุดาทิพย์ วีระชนานันท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” โดยมี อาจารย์ไพบูลย์ อภิพัฒน์มนตรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในระหว่าง เดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุดาทิพย์ วีระชนานันท์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-1379807

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/ 7570

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

9 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุดาทิพย์ วีระชนานันท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา: โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” โดยมี อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 90 คน ตอบแบบสอบถาม เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา: โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุดาทิพย์ วีระชนานันท์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-1379807

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. อาจารย์กำจร หลุยยะพงศ์	อาจารย์ประจำโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. อาจารย์วิพรรณ สาลีผล	อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ดร.รัชพันธุ์ เขยจิตร	อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก จ
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

**เหตุผลของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรณีศึกษา : โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบถึงเหตุผลของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ประกอบด้วยเหตุผล 4 ด้าน คือ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านในการตอบแบบสอบถาม

สุดาทิพย์ วีระชนานันท์ (ผู้วิจัย)

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. ระดับผลการเรียน

☐

คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 – 2.74

☐

คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.75 – 2.99

☐

คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 – 3.24

☐

คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 – 3.49

☐

คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

3. ภูมิลำเนา

☐

ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

☐

ในเขตภูมิภาค

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

1. อาชีพของผู้ปกครอง (บิดา มารดา หรือผู้ที่อุปการะนักศึกษา)

☐

ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐

พนักงานเอกชน

☐

เจ้าของหรือผู้ประกอบการส่วนตัว

☐

ผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพหรือแม่บ้าน

☐

อาชีพอื่นๆ โปรดระบุ.....

2. ระดับรายได้ของผู้ปกครอง.....บาท/เดือน

ตอนที่ 3 เหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับเหตุผลในการเข้าศึกษาในโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพียง 1 ข้อเท่านั้น

- ☐ 1. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า
- ☐ 2. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- ☐ 3. ด้านความสนใจของตนเอง
- ☐ 4. ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง เมื่อท่านเลือกเหตุผลในการเข้าศึกษาโครงการพิเศษ โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสำคัญของเหตุผลที่ท่านเลือกเพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

- 5 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษามากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษามาก
- 3 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความสำคัญของเหตุผลในการเข้าศึกษาน้อยที่สุด

1. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า

ข้อ	เหตุผลในการเข้าศึกษา	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เป็นสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน					
2	สามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้หลายสาขาวิชา					
3	มีงานและอาชีพรองรับทั้งในภาครัฐและเอกชน					
4	ได้รับผลตอบแทนในการทำงานสูง					

เหตุผลอื่นๆ.....

.....

.....

2. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

ข้อ	เหตุผลในการเข้าศึกษา	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่					
2	เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ					
3	เป็นมหาวิทยาลัยที่มีส่วนนำหรือช่วยเหลือสังคมไทย					
4	เปิดสอนหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน					
5	ความรู้ความสามารถของคณาจารย์					

เหตุผลอื่นๆ.....

.....

.....

3. ด้านความสนใจของตนเอง

ข้อ	เหตุผลในการเข้าศึกษา	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ความสนใจในหลักสูตรเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา					
2	ความสำคัญในการศึกษาเรื่องเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา					
3	ประโยชน์จากการที่ได้ศึกษา					
4	ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย					
5	การพัฒนาทางด้านภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ)					

เหตุผลอื่นๆ.....

.....

.....

4. ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

ข้อ	เหตุผลในการเข้าศึกษา	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้ที่พักอาศัยของผู้เรียน					
2	มหาวิทยาลัยอยู่ใจกลางเมือง					
3	การเดินทางสะดวกสบาย					
4	มีที่จอดรถสะดวกสบาย					
5	ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมีความปลอดภัย					

เหตุผลอื่นๆ.....

.....

.....

ภาคผนวก จ
สภาพทั่วไปของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สภาพทั่วไปของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง (มธก.) ในอดีต หรือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปัจจุบันได้จัดตั้งขึ้น โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2476 ทำพิธีเปิดเป็นปฐมฤกษ์ เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2477 ณ ตึกโรงเรียนกฎหมาย กระทรวงยุติธรรม เสิงสะพานผ่านพิภพลีลา

จากตึกโรงเรียนกฎหมายเดิม มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองได้ย้ายมาอยู่ ณ บริเวณ ร.พัน 4 ร.พัน 5 และบริเวณคลังแสงของกระทรวงกลาโหม ที่บริเวณท่าพระจันทร์ มหาวิทยาลัยได้ขอซื้อที่ดินดังกล่าวจากกระทรวงกลาโหม โดยเริ่มจากหน้าตึกโดมทั้งหมดจรดแม่น้ำเจ้าพระยาและขยับขยายจนมีอาคารต่างๆ เพิ่มขึ้นตามลำดับ

เดิมมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง เปิดสอนแบบตลาดวิชาไม่จำกัดอายุของนักศึกษาผู้สมัครเข้าเรียนมาจากบุคคลที่มีคุณวุฒิหลายประเภทจากที่ต่างๆ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้แพร่หลายยิ่งขึ้น ปริญญามีแต่ปริญญาธรรมศาสตร์บัณฑิต (ธ.บ.) เท่านั้น แต่จะแยกสาขาศึกษาทางนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และการทูตได้ก็ต่อเมื่อศึกษาต่อชั้นปริญญาโทและเอก

ต่อมา พ.ศ. 2481 ได้เพิ่มหลักสูตรเตรียมปริญญา โดยรับผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ามาศึกษาหลักสูตร 2 ปีแล้วจึงเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต่อไป แผนกเตรียมปริญญาได้ดำเนินการมาจนถึงปี พ.ศ. 2490 จึงยกเลิกไป หลังจากได้เพิ่มหลักสูตรเตรียมปริญญาได้ 1 ปี ก็เริ่มสอนนิสิตปริญญาหลักสูตร 5 ปีขึ้นไป แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ระยะ ผู้สำเร็จปีที่ 3 ได้ประกาศนียบัตรการบัญชีเทียบเท่าปริญญาตรี ผู้สำเร็จปีที่ 5 ขึ้นไปได้ประกาศนียบัตรชั้นสูงทางการบัญชีหรือเทียบเท่าปริญญาโท

คณะต่างๆ กำเนิดขึ้นในระหว่างปี พ.ศ. 2492-2498 คือในปี พ.ศ. 2492 กำเนิดคณะนิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี สำหรับหลักสูตรธรรมศาสตร์บัณฑิตเดิมโอนมาอยู่ที่คณะนิติศาสตร์ ปี พ.ศ. 2497 จัดตั้งคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ขึ้น เพื่อจัดสอนวิชาเกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ต่างๆ รวมทั้งแผนกการสารศาสตร์ให้อยู่ในคณะนี้ด้วย และในปี พ.ศ. 2498 ได้จัดตั้งคณะรัฐประศาสนศาสตร์ขึ้นอีกคณะหนึ่งมีการสอนวิชาเฉพาะชั้นปริญญาโท ซึ่งต่อมาได้ย้ายออกไปจัดตั้งเป็นสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

หลังจากที่มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองได้เปลี่ยนชื่อเป็น "มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์" ในปี พ.ศ. 2495 มหาวิทยาลัยยังคงทำหน้าที่ "จัดการศึกษาและค้นคว้าในศาสตร์ต่างๆ โดยมุ่งเสริมวิชาการชั้นสูงและวัฒนธรรมแห่งชาติ" จากนั้นระบบการศึกษาได้ค่อยๆ เปลี่ยนทีละน้อยๆ จากแบบตลาดวิชา เป็นระบบการศึกษาเดียวเต็มเวลาในปี พ.ศ. 2503

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จัดตั้งคณะศิลปศาสตร์ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2505 ด้วยความมุ่งหมายใหญ่ 2 ประการคือ ประการแรก เพื่อจัดสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ แก่นักศึกษาชั้นปริญญาตรีทุกคนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความเข้าใจอย่างกว้างขวางในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและทางสังคม ตลอดจนมีความเข้าใจในเรื่องของจิตใจมนุษย์ เห็นความต่อเนื่องของวิทยาการแขนงต่างๆ ซึ่งก่อให้เกิดวิจารณ์ญาณอันดี สามารถนำความรู้เฉพาะด้านในแขนงวิชาที่ตนศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมได้ดียิ่งขึ้น หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรร่วมกันของนักศึกษาทุกคนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีสัดส่วนประมาณ 1 ใน 4 ของหลักสูตรปริญญาตรีทั้งหมด ประการที่สอง เพื่อเปิดสอนจนถึงระดับปริญญาสาขาวิชาต่างๆ ทางด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ที่ยังมิได้มีการจัดสอนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปัจจุบันคณะศิลปศาสตร์มีสาขาวิชาเอก 14 สาขา โครงการปริญญาตรีภาคพิเศษ 3 โครงการ

ในปี พ.ศ. 2513 มหาวิทยาลัยได้แยกแผนกวารสารศาสตร์ ซึ่งเดิมสังกัดอยู่ในคณะสังคมศาสตร์ออกแล้วตั้งเป็นแผนกอิสระ ชื่อว่า "แผนกอิสระวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน" และในปี พ.ศ. 2522 ได้ปรับปรุงแผนกอิสระวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนเป็นคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

ในปี พ.ศ. 2520 มหาวิทยาลัยได้แยกสาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาออกจากคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ตั้งขึ้นเป็นแผนกอิสระสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และในปี พ.ศ. 2526 ได้ปรับปรุงแผนกอิสระสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเป็นคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

ในปี พ.ศ. 2529 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทางสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคู่ไปกับสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งจะเริ่มทำการสอนเป็นปีแรกเฉพาะบางสาขาวิชาและจัดการเรียนการสอนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ในปี พ.ศ. 2533 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนวิชาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ โดยจัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์ขึ้นเพื่อดำเนินการด้านการเรียนการสอน ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ในปี พ.ศ. 2543 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนความรู้ทางการแพทย์ จัดตั้งคณะแพทย์ขึ้นเพื่อดำเนินการเรียนการสอน ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยรับสมัครผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าหรือกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยได้หน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จัดหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งในระดับปริญญาตรีบัณฑิตศึกษาและประกาศนียบัตร ทั้งภาคปกติและภาคค่ำ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็นสาขาต่างๆ ดังที่ปรากฏตามหลักสูตรทั่วไปของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ตลอดระยะเวลา 60 ปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ผลิตบัณฑิตในสาขาสังคมศาสตร์และมานุษยศาสตร์ออกไปรับใช้สังคมเป็นจำนวนมาก ทั้งยังพัฒนาในด้านต่างๆ เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การพัฒนาและการขยายกิจกรรมด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ขยายกว้างขวางตามความต้องการของประเทศ จึงทำให้พื้นที่ของมหาวิทยาลัยที่ท่าพระจันทร์ที่มีเพียงประมาณ 50 ไร่ ต้องตกอยู่ในสภาพแออัด ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงได้วางแผนขยายพื้นที่ไปยังศูนย์รังสิตเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว แผนการขยายพื้นที่ไปศูนย์รังสิตเริ่มเด่นชัดในปี พ.ศ. 2510 ซึ่งเป็นปีที่มหาวิทยาลัยได้รับการแลกเปลี่ยนที่ดินกับกระทรวงอุตสาหกรรม และคณะรัฐบาลได้รับอนุมัติให้มหาวิทยาลัยใช้ที่ดินของกระทรวงอุตสาหกรรมที่บริเวณทุ่งรังสิต ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ระหว่าง ก.ม.ที่ 41-42 พื้นที่ 2430 ไร่ เป็นสถานที่ขยายการศึกษาของมหาวิทยาลัยและได้ให้กระทรวงอุตสาหกรรมใช้ที่ดินของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ ตำบลคันนายาว อำเภอบางกะปิ และที่ตำบลบางชัน อำเภอเมืองมีนบุรี ซึ่งในการจัดทำดังกล่าว ศาสตราจารย์ป๋วย อึ๊งภากรณ์ เป็นบุคคลสำคัญอย่างมากในการดำเนินงาน

ในปี พ.ศ. 2512 กระทรวงการคลังอนุมัติให้สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย เข้าที่ดินจำนวน 1,110 ไร่ ในพื้นที่ของมหาวิทยาลัยเพื่อใช้เป็นสถานที่ก่อสร้างสถาบัน ในระยะเวลาต่อมามหาวิทยาลัยได้จัดตั้งซื้อที่ดินเพิ่มเติมอีกประมาณ 328 ไร่ และอยู่ระหว่างดำเนินการอีกประมาณ 166 ไร่ ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงมีพื้นที่รองรับการขยายตัว ณ บริเวณศูนย์รังสิตประมาณ 1,924 ไร่

การขยายมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปยังศูนย์รังสิตในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลายประการ คือ

1. เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับการเรียนการสอนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งหมด ซึ่งจะเริ่มในปีการศึกษา 2529

2. เป็นพื้นที่รองรับการจัดตั้งคณะ หน่วยงานทางวิชาการใหม่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและแพทยศาสตร์ รวมทั้งหน่วยงานบริหารใหม่ที่จะมีขึ้น และหน่วยงานเดิมที่อาจมีความจำเป็นต้องสถานที่มากขึ้น ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา โครงการศูนย์รังสิตได้มีการพัฒนาพื้นที่ทางด้านกายภาพโดยมีมหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณดำเนินการตั้งแต่ปีงบประมาณ 2522 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นสมัยที่ศาสตราจารย์ประสาท อวยชัย เป็นอธิการบดี ในระยะแรกนั้นเป็นการดำเนินการจัดซื้อที่ดินเอกชนที่แทรกอยู่ในพื้นที่ของมหาวิทยาลัย เพื่อรวมพื้นที่เป็นพื้นที่เดียวกัน และได้ขอความร่วมมือจากกรมโยธาธิการในการจัดทำผังแม่บทเบื้องต้น เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานต่อมาได้ดำเนินการก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค ได้แก่ การสร้างถนน ลำคลอง ระบบป้องกันน้ำท่วม ถมดิน

สร้างรั้ว สร้างประตูทางเข้า ป้อมยาม ระบบประปา และระบบไฟฟ้า ซึ่งในปัจจุบันดำเนินการได้เรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินวางศิลาฤกษ์อาคารตึกโดม ณ ศูนย์รังสิต ในวันเสาร์ที่ 20 เมษายน 2528 ซึ่งอาคารตึกโดมที่ศูนย์รังสิตนี้จะใช้เป็นที่ทำการในระยะแรกของหน่วยงานที่จะขยายงานไปยังรังสิต อีกทั้งยังเป็นศูนย์บริการด้านการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้วย

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณค่าก่อสร้างจากรัฐบาลญี่ปุ่นเป็นจำนวนเงิน 115 ล้านบาท ซึ่งได้ทำพิธีเปิดอาคารโดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2528 และมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการปรับปรุงอาคารศูนย์ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมให้เป็นสำนักบัณฑิตอาสาสมัคร เพื่อใช้เป็นสำนักงาน สถานที่เรียน และฝึกอบรม และหอพักนักศึกษา ซึ่งสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาทางประกอบพิธีเปิดอาคาร เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2528

ในปี พ.ศ. 2529 มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยจะทำการเปิดสอนจำนวน 5 สาขา คือ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สถิติ คอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์สุขภาพ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำหรับการนำไปสู่การสอนในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์อื่นๆ ในอนาคต อาทิ เกษศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ ฯลฯ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เริ่มขยายไปศูนย์รังสิตในปีการศึกษา 2529 โดยเริ่มเปิดการเรียนการสอนนักศึกษาปีที่ 1 เป็นอันดับแรก รวมทั้งการจัดตั้งคณะหรือหน่วยงานใหม่ ตลอดจนขยายหน่วยงานเดิมที่มีอยู่ และในปี พ.ศ. 2538 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ได้รับอนุมัติให้เป็นศูนย์กีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ปี พ.ศ. 2541 จึงได้รับอาคารและสิ่งก่อสร้างเพิ่มเติมขึ้นเป็นจำนวนมากซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการขยายไปศูนย์รังสิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีแผนการย้ายศูนย์การบริหารและการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีทุกคณะไปยังศูนย์รังสิตภายในปีการศึกษา 2545

ภาคผนวก ข
ประวัติโครงการเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

ประวัติโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

ในปีการศึกษา 2543 คณะศิลปศาสตร์เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี (ภาคพิเศษ) สาขาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา เป็นแห่งแรกในประเทศไทย ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญในความรู้เกี่ยวกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคและกับประเทศต่างๆ ในระดับนานาชาติ

หลักสูตรเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษามุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ในลักษณะที่เป็นสหวิทยาการ (inter-disciplinary) ด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม และภาษาของประเทศในภูมิภาค ตลอดจนมีความรู้ภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้น เพื่อเป็นการสร้างบุคลากรกลุ่มใหม่ที่มีความเชี่ยวชาญในภูมิภาคศึกษา อันเป็นก้าวใหม่ของการผลิตทรัพยากรบุคคลของประเทศและสังคมโลกสมัยใหม่

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

(Bachelor of Arts Program in Southeast Asian Studies)

ชื่อปริญญา ชื่อเต็ม ศิลปศาสตรบัณฑิต (เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา)

Bachelor of Arts Program in Southeast Asian Studies

ชื่อย่อ ศศ.บ. (เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา) B.A. (Southeast Asian Studies)

ปรัชญา/วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งนี้ภายในบริบทของการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกสมัยใหม่
2. เพื่อให้บัณฑิตเข้าใจสภาพปัญหาสังคม ตลอดจนรู้จักคิด แก้ไขปัญหาและสามารถเชื่อมโยงความรู้จากการเรียนมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพได้ในสังคม
3. เพื่อสร้างเสริมให้เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา เป็นแรงผลักดันให้เกิดการปรับปรุงองค์ความรู้ ที่เหมาะสมในหน่วยงานของภาครัฐ และภาคเอกชนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
4. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมและคุณภาพด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาในระดับปริญญาตรี

ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษาใช้ระบบทวิภาค โดยแบ่งเวลาศึกษาในปีหนึ่งๆ เป็นสองภาคปกติ ซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่บังคับ คือ ภาคหนึ่ง และภาคสอง ภาคการศึกษาหนึ่งๆ มีระยะเวลาสิบหกสัปดาห์ และอาจเปิดภาคฤดูร้อนได้ โดยใช้เวลาการศึกษาไม่น้อยกว่าหกสัปดาห์ แต่ให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคปกติ

ระยะเวลาการศึกษา

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี นักศึกษาต้องใช้เวลาศึกษาอย่างน้อย 7 ภาคการศึกษาปกติและอย่างมากไม่เกิน 7 ปีการศึกษา

การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

การวัดผลการศึกษา มีการวัดผลการศึกษาสำหรับลักษณะวิชาที่นักศึกษাজดทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาทันทีที่การศึกษาลักษณะวิชานั้นๆ สิ้นสุดลง

การวัดผลการศึกษา แบ่งเป็น 8 ระดับ

ระดับ	A	B+	B	C+	C	D+	D	F
ค่าระดับต่อหน่วยกิต	4.0	3.5	3.0	2.5	2.0	1.5	1.0	0

การเสนอชื่อเพื่อรับปริญญา

การศึกษาเพื่อรับปริญญาในสาขาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา นักศึกษาได้ศึกษาวิชาต่างๆ ครบตามหลักสูตรเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต และเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้ จึงมีสิทธิรับปริญญา

1. ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 2.00
2. ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ภาคการศึกษาปกติ
3. ได้ศึกษาวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยครบตามหลักสูตรรวม 30 หน่วยกิต
4. ได้ศึกษาวิชาเฉพาะของสาขาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ไม่น้อยกว่า 96 หน่วยกิตตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้
 - 4.1 ศึกษาวิชาบังคับในสาขาไม่น้อยกว่า 54 หน่วยกิต และต้องสอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าระดับ C ทุกวิชา
 - 4.2 ศึกษาภาษาไทยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ภาษาใดภาษาหนึ่งไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต
 - 4.3 ศึกษาวิชาบังคับนอกสาขา ไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต
 - 4.4 ศึกษาวิชาบังคับภาษาอังกฤษจำนวนไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต
5. ศึกษาวิชาเลือกเสรีไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

การศึกษาเพื่อรับอนุปริญญาในสาขาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา นักศึกษาได้ศึกษาวิชาต่างๆ ครบตามหลักสูตรเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษามีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 93 หน่วยกิต และเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้ จึงมีสิทธิรับอนุปริญญา

1. ได้ค่าระดับสะสมไม่น้อยกว่า 2.00
2. ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ภาคการศึกษาปกติ
3. ได้ศึกษาวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยครบตามหลักสูตรรวม 30 หน่วยกิต

4. ได้ศึกษาวิชาเฉพาะของสาขาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต

4.1 บัณฑิตในสาขาไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต และต้องสอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าระดับ C

ทุกรายวิชา

4.2 ศึกษาภาษาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ภาษาใดภาษาหนึ่งไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

4.3 ศึกษาวิชาบังคับนอกสาขาไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต

4.4 ศึกษาวิชาบังคับภาษาอังกฤษจำนวนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

5. ศึกษาวิชาเลือกเสรีไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตรโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

นักศึกษาจะต้องจัดทะเบียนศึกษาวิชารวมไม่น้อยกว่า 135 หน่วยกิต โดยได้ศึกษาวิชาต่าง ๆ ครบตามโครงสร้าง องค์ประกอบและข้อกำหนดของหลักสูตร ดังนี้

1. วิชาพื้นฐานทั่วไป	30	หน่วยกิต
2. วิชาเฉพาะ	96	หน่วยกิต
2.1 วิชาในสาขา 54 หน่วยกิต		
(1) วิชาบังคับ 33 หน่วยกิต		
(2) วิชาบังคับเลือก 21 หน่วยกิต		
2.2 วิชานอกสาขา 42 หน่วยกิต		
3. วิชาเลือกเสรี	9	หน่วยกิต

ข้อกำหนดหลักสูตร

(1) วิชาพื้นฐานทั่วไป	30	หน่วยกิต
-----------------------	----	----------

นักศึกษาจะต้องศึกษาวิชาในหลักสูตรพื้นฐานทั่วไป ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

1.1 วิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัย	21	หน่วยกิต
มธ.110 สหวิทยาการมนุษยศาสตร์	3	หน่วยกิต
มธ.120 สหวิทยาการสังคมศาสตร์	3	หน่วยกิต
มธ.130 สหวิทยาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3	หน่วยกิต
มธ.153 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	3	หน่วยกิต
ท.161 การใช้ภาษาไทย	3	หน่วยกิต
สษ.171 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2	3	หน่วยกิต
สษ.172 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3	3	หน่วยกิต
1.2 วิชาพื้นฐานทั่วไปของคณะ	9	หน่วยกิต
บังคับ 1 วิชา	3	หน่วยกิต
ท.162 การใช้ภาษาไทย 2	3	หน่วยกิต
มธ.112 อารยธรรมตะวันตก	3	หน่วยกิต
มธ.117 อารยธรรมตะวันออก	3	หน่วยกิต

(2) วิชาเฉพาะ 96 หน่วยกิต

2.1 วิชาในสาขา 54 หน่วยกิต

(1) วิชาบังคับ 33 หน่วยกิต

นักศึกษาต้องศึกษารายวิชาในสาขา รวม 11 วิชา 33 หน่วยกิต ได้แก่
 อศ.211, อศ.221, อศ.231, อศ.241, อศ.321, อศ.331, อศ.322, อศ.421, อศ.451, อศ.551, อศ.552
 และต้องสอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่า C ทุกรายวิชา

(2) วิชาบังคับเลือก 21 หน่วยกิต

นักศึกษาต้องเลือกศึกษาภาษาทางการภาษาใดภาษาหนึ่งของประเทศใน
 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือภาษาที่มีใช้ภาษาทางการภาษาใดภาษาหนึ่ง แต่มีความสำคัญทาง
 วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ เช่น ภาษาแต้จิ๋ว ฯลฯ จำนวน 6 รายวิชา รวม 18 หน่วยกิต

นักศึกษาจะต้องเลือกศึกษาวิชา อศ.456 หรือ อศ.457 อย่างน้อย จำนวน 1
 รายวิชา (3 หน่วยกิต)

2.2 วิชานอกสาขา 42 หน่วยกิต

นักศึกษาจะต้องศึกษารายวิชานอกสาขา ต่อไปนี้ 10 รายวิชา รวม 30 หน่วยกิต
 ได้แก่ ร.330, สว.201, สว.342, ม.333, ป.211, ป.224, ป.324, ป.334, ป.ร.211, ป.ร.271 และต้อง
 ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 4 รายวิชา รวม 12 หน่วยกิต ได้แก่ อ.221, อ.231, อ.241,
 อ.242

(3) วิชาเลือกเสรี 9 หน่วยกิต

นักศึกษาอาจเลือกศึกษาวิชาใดก็ได้ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 หรือรายวิชาที่โครงการฯ จัดให้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านคอมพิวเตอร์ การบริการองค์การ
 บริหารธุรกิจ ฯลฯ อีกไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

รายวิชาต่างๆ ในหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา เป็นหลักสูตรใน
 ลักษณะสหวิทยาการ ที่ประกอบด้วยรายวิชาที่มีอยู่เดิมในคณะต่างๆ และรายวิชาที่จะเปิดใหม่ใน
 หลักสูตรเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

รายวิชาในหลักสูตร

1. วิชาในสาขา 54 หน่วยกิต

(1) วิชาบังคับ 33 หน่วยกิต

อศ.211 แนวคิดและทฤษฎีหลักด้านสังคม เศรษฐศาสตร์
 และการเมือง 3 หน่วยกิต

อศ.221 ศาสนากับสังคมและการเมืองใน
 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3 หน่วยกิต

อศ.231 ภูมิศาสตร์สังคมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3 หน่วยกิต

อศ.241 เศรษฐกิจของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3 หน่วยกิต

อศ.321 ปัญหาบทบาทหญิงชายใน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต
อศ.322 สื่อสารมวลชนและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมใน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต
อศ.331 ปัญหาสิ่งแวดล้อมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต
อศ.421 วรรณกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต
อศ.451 สัมมนาปัญหาเฉพาะเรื่องเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต
อศ.551 ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์	3	หน่วยกิต
อศ.552 ภาคนิพนธ์	3	หน่วยกิต
(2) วิชาบังคับเลือก	21	หน่วยกิต
อศ.266 ภาษาลาวระดับต้น 1	3	หน่วยกิต
อศ.267 ภาษาลาวระดับต้น 2	3	หน่วยกิต
อศ.268 ภาษามลายูระดับต้น 1	3	หน่วยกิต
อศ.269 ภาษามลายูระดับต้น 2	3	หน่วยกิต
อศ.276 ภาษาเขมรระดับต้น 1	3	หน่วยกิต
อศ.277 ภาษาเขมรระดับต้น 2	3	หน่วยกิต
อศ.278 ภาษาอินโดนีเซียระดับต้น 1	3	หน่วยกิต
อศ.279 ภาษาอินโดนีเซียระดับต้น 2	3	หน่วยกิต
อศ.286 ภาษาพม่าระดับต้น 1	3	หน่วยกิต
อศ.287 ภาษาพม่าระดับต้น 2	3	หน่วยกิต
อศ.288 ภาษาเวียดนามระดับต้น 1	3	หน่วยกิต
อศ.289 ภาษาเวียดนามระดับต้น 2	3	หน่วยกิต
อศ.296 ภาษาฟิลิปปินระดับต้น 1	3	หน่วยกิต
อศ.297 ภาษาฟิลิปปินระดับต้น 2	3	หน่วยกิต
อศ.298 ภาษาที่ใช้ในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 1	3	หน่วยกิต
อศ.299 ภาษาที่ใช้ในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2	3	หน่วยกิต
อศ.366 ภาษาลาวระดับกลาง 1	3	หน่วยกิต
อศ.367 ภาษาลาวระดับกลาง 2	3	หน่วยกิต
อศ.368 ภาษามลายูระดับกลาง 1	3	หน่วยกิต
อศ.369 ภาษามลายูระดับกลาง 2	3	หน่วยกิต
อศ.376 ภาษาเขมรระดับกลาง 1	3	หน่วยกิต
อศ.377 ภาษาเขมรระดับกลาง 2	3	หน่วยกิต
อศ.378 ภาษาอินโดนีเซียระดับกลาง 1	3	หน่วยกิต
อศ.379 ภาษาอินโดนีเซียระดับกลาง 2	3	หน่วยกิต

อศ.386 ภาษาพม่าระดับกลาง 1	3	หน่วยกิต
อศ.387 ภาษาพม่าระดับกลาง 2	3	หน่วยกิต
อศ.388 ภาษาเวียดนามระดับกลาง 1	3	หน่วยกิต
อศ.389 ภาษาเวียดนามระดับกลาง 2	3	หน่วยกิต
อศ.396 ภาษาฟิลิปปินระดับกลาง 1	3	หน่วยกิต
อศ.397 ภาษาฟิลิปปินระดับกลาง 2	3	หน่วยกิต
อศ.398 ภาษาที่ใช้ในกลุ่มคนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3	3	หน่วยกิต
อศ.399 ภาษาที่ใช้ในกลุ่มคนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 4	3	หน่วยกิต
อศ.456 สัมมนาเกี่ยวกับบทบาทองค์กรเอกชนและ ประชาสังคมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต
อศ.457 สัมมนาศิลปะร่วมสมัยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต
อศ.466 ภาษาลาวระดับสูง 1	3	หน่วยกิต
อศ.467 ภาษาลาวระดับสูง 2	3	หน่วยกิต
อศ.468 ภาษามลายูระดับสูง 1	3	หน่วยกิต
อศ.469 ภาษามลายูระดับสูง 2	3	หน่วยกิต
อศ.476 ภาษาเขมรระดับสูง 1	3	หน่วยกิต
อศ.477 ภาษาเขมรระดับสูง 2	3	หน่วยกิต
อศ.478 ภาษาอินโดนีเซียระดับสูง 1	3	หน่วยกิต
อศ.479 ภาษาอินโดนีเซียระดับสูง 2	3	หน่วยกิต
อศ.486 ภาษาพม่าระดับสูง 1	3	หน่วยกิต
อศ.487 ภาษาพม่าระดับสูง 2	3	หน่วยกิต
อศ.488 ภาษาเวียดนามระดับสูง 1	3	หน่วยกิต
อศ.489 ภาษาเวียดนามระดับสูง 2	3	หน่วยกิต
อศ.496 ภาษาฟิลิปปินระดับสูง 1	3	หน่วยกิต
อศ.497 ภาษาฟิลิปปินระดับสูง 2	3	หน่วยกิต
อศ.498 ภาษาที่ใช้ในกลุ่มคนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 5	3	หน่วยกิต
อศ.499 ภาษาที่ใช้ในกลุ่มคนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 6	3	หน่วยกิต
2. รายวิชาบังคับนอกสาขา	42	หน่วยกิต
ร.330 การเมืองการปกครองของกลุ่มประเทศ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต
สว.201 สังคมวิทยาเบื้องต้น	3	หน่วยกิต
สว.342 ชนกลุ่มน้อย	3	หน่วยกิต
ม.333 วัฒนธรรมและสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต

ป.211 ประวัติศาสตร์ไทย : การเข้าสู่รัฐประชาชาติจนถึงปัจจุบัน	3	หน่วยกิต
ป.224 ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ถึงคริสต์ศตวรรษที่ 19	3	หน่วยกิต
ป.324 ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 19	3	หน่วยกิต
ป.334 ประวัติศาสตร์ศิลปะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต
ปร.211 ปรัชญาตะวันตก	3	หน่วยกิต
ปร.271 ปรัชญาตะวันออก	3	หน่วยกิต
อ.221 การอ่านเชิงวิเคราะห์ข้อมูล	3	หน่วยกิต
อ.231 การเขียนระดับต้น	3	หน่วยกิต
อ.241 การฟัง – การพูด 1	3	หน่วยกิต
อ.242 การฟัง – การพูด 2	3	หน่วยกิต
3. วิชาเลือกเสรี	9	หน่วยกิต
อศ.226 อุดสาหกรรมกรรมการท่องเที่ยวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต
อศ.227 ภาพยนตร์ศึกษาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต
อศ.228 ภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มคนชายขอบ	3	หน่วยกิต
อศ.426 วัฒนธรรมประชานิยมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต
อศ.427 ความร่วมมือทางการเมืองและเศรษฐกิจในเอเชีย	3	หน่วยกิต
อศ.428 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในฐานะชุมชนทางวัฒนธรรมและพหุวัฒนธรรม	3	หน่วยกิต
อศ.446 เศรษฐศาสตร์การเมืองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3	หน่วยกิต

การเรียนการสอน - ค่าใช้จ่าย

หลักสูตรการศึกษา 4 ปี แบ่งเป็นปีละ 2 ภาคการศึกษาตามปฏิทินการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมีภาคฤดูร้อนเพื่อเรียนภาษาของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือวิชาบางวิชาที่มหาวิทยาลัยจัดร่วมกับมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศ และนำหน่วยกิตโอนมาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

1. ค่าหน่วยกิต	1,000	บาท/หน่วยกิต
2. ค่าธรรมเนียมโครงการ	10,000	บาท/ปีการศึกษา
3. ค่าขึ้นทะเบียนโครงการ	400	บาท/ปีการศึกษา
4. ค่าบำรุงสุขภาพ	200	บาท/ปีการศึกษา
5. ค่าบำรุงกีฬา	200	บาท/ภาคการศึกษา

6. ค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา	300	บาท/ปีการศึกษา
7. ค่าบำรุงห้องสมุด	750	บาท/ภาคการศึกษา
8. ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย	400	บาท/ภาคการศึกษา
9. ค่าธรรมเนียมการศึกษาเพื่อการพัฒนา	2,400	บาท/ภาคการศึกษา
10. ค่าธรรมเนียมการใช้บริการเครือข่าย	300	บาท/ภาคการศึกษา
11. ค่าเอกสารในการจดทะเบียนลักษณะวิชา	220	บาท/ปีการศึกษา

หมายเหตุ

1. การศึกษาภาคฤดูร้อน ณ ต่างประเทศขึ้นอยู่กับความประสงค์ของนักศึกษา และเสียค่าใช้จ่ายเมื่อเข้าร่วมโครงการ
2. โครงการฯ จัดสรรทุนค่าเล่าเรียนจำนวนหนึ่งสำหรับนักศึกษาที่มีความจำเป็น

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อนามสกุล	นางสาวสุดาทิพย์ วีระชนนันท์
วันเดือนปีเกิด	29 ตุลาคม 2520
สถานที่เกิด	เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	42 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 74 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางอ้อ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร 10700
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนวัดบวรมงคล
พ.ศ. 2538	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (การขาย) จาก โรงเรียนโยนออฟอาร์คพาณิชยการ
พ.ศ. 2542	ศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การตลาด) จาก สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
พ.ศ. 2548	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ